

on diu: "esta",
ha de dir: "ésta"

— Article 94, línia 2:
On diu: "artícul 90",
ha de dir: "artícul 91"

— Article 96, apartat 4, línia 3:
On diu: "artícul 89",
ha de dir: "artícul 90"

— Disposició Final Primera, apartat 2, línia 3:
On diu: "artícul 98",
ha de dir: "artícul 99"

— Disposició Final Primera, apartat 2, línia 4:
On diu: "artícul 99",
ha de dir: "artícul 100"

dónde dice: "esta",
debe decir: "ésta"

— Artículo 94, línea 2:
Dónde dice: "artículo 90",
debe decir: "artículo 91"

— Artículo 96, apartado 4, línea 3:
Dónde dice: "artículo 89",
debe decir: "artículo 90"

— Disposición Final Primera, apartado 2, línea 3:
Dónde dice: "artículo 98",
debe decir: "artículo 99"

— Disposición Final Primera, apartado 2, línea 4:
Dónde dice: "artículo 99",
debe decir: "artículo 100"

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de caça de la Comunitat Valenciana (RE número 55.304).

PRESIDENCIA DE LES CORTS VALENCIANES

La Taula de les Corts Valencianes, en la seua reunió celebrada el dia 1 de febrer de 1999, ha acordat la tramitació del Projecte de llei de caça de la Comunitat Valenciana (RE número 55.304).

D'acort en lo que disposen els articles 107 i 108 del RCV, s'ordena la seua remissió a la Comissió de Mig Ambient, i la seua publicació en el *Bolletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Els diputats i diputades aixina com els grups parlamentaris, disposen d'un termini de 15 dies hàbils, contats des del sendema de la seua publicació en el *BOCV*, per a la seua presentació d'esmenes.

Palau de les Corts Valencianes,
Valencia, 1 de febrer de 1999

El president,
Hector Villalba i Chirivella

PROJECTE DE LLEI DE CAÇA DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Exposició de motius

L'article 148.1.11 de la Constitució espanyola, en relació amb l'article 31.17 de l'Estatut d'Autonomia, atribueix a la Comunitat Valenciana la competència exclusiva en matèria de caça. Les característiques cinegètiques de la Comunitat Valenciana i la transcendència que la caça té en la triple vessant conservacionista, esportiva i econòmica, obliguen a establir l'àmbit legal adequat on aquelles activitats puguin desenvolupar-se plenament i en harmonia amb cada un dels interessos afectats. Amb aquest fi, s'observa que

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley de caza de la Comunidad Valenciana (RE número 55.304).

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

La Mesa de las Cortes Valencianas, en su reunión celebrada el día 1 de febrero de 1999, ha acordado la tramitación del Proyecto de ley de caza de la Comunidad Valenciana (RE número 55.304).

De acuerdo con lo que disponen los artículos 107 y 108 del RCV, se ordena su remisión a la Comisión de Medio Ambiente y su publicación en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas*.

Los diputados y diputadas, así como los grupos parlamentarios, disponen de un plazo de 15 días hábiles, contados a partir del día siguiente a su publicación en el *BOCV*, para presentación de enmiendas.

Palau de les Corts Valencianes,
Valencia, 1 de febrero de 1999

El presidente,
Héctor Villalba Chirivella

PROYECTO DE LEY DE CAZA DE LA COMUNIDAD VALENCIANA

Exposición de motivos

El artículo 148.1.11 de la Constitución española, en relación con el artículo 31.17 del Estatuto de Autonomía, atribuye a la Comunidad Valenciana la competencia exclusiva en materia de caza. Las características cinegéticas de la Comunidad Valenciana y la transcendencia que la caza tiene en la triple vertiente conservacionista, deportiva y económica, obligan a establecer el marco legal adecuado donde aquellas actividades puedan desarrollarse plenamente y en armonía con cada uno de los intereses afectados. A

l'àmbit jurídic actual, conformat per la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de Caça, respon difícilment a les actuals perspectives i necessitats de regulació de l'activitat cinegètica, l'adequada compatibilització amb la conservació del patrimoni natural i de les espècies protegides i el desenvolupament econòmic. Des de l'aprovació de l'esmentada llei, fa ja quasi 30 anys, els canvis socials i econòmics a la Comunitat Valenciana fan necessari un gir significatiu en l'àmbit regulador de l'activitat cinegètica. Juntament a tot l'anterior, no ha d'oblidar-se que la Llei 1/1970 és una norma preconstitucional, prevista per a la divisió política, territorial i de competències administratives que hi havia en el moment de l'aprovació. En conseqüència, ha d'adaptar-se a la realitat social i la capacitat estatutària de la Comunitat Valenciana, la qual cosa igualment constitueix un àmbit d'actuació diametralment distint al precedent.

Per a l'establiment de l'àmbit legal ha de tenir-se en compte l'enorme evolució que la pràctica cinegètica ha tingut en les últimes dècades, que ha donat lloc a una clara tecnificació d'aquesta activitat; però, simultàniament, no ha de perdre's l'horitzó de la vessant humana de la caça, del seu possible paper com a motor de riquesa econòmica addicional per a les zones rurals desfavorides de la geografia valenciana, del seu valor com a punt de referència sociocultural de les nostres àrees rurals, o de la seua funció com a nexa d'unió entre l'home i el medi natural i de conservació de tradicions que s'ancoren en els principis del ser humà com a espècie. L'àmbit regulador de la caça ha de preveure, simultàniament, la tecnificació progressiva dels mètodes de captura de fauna i d'ordenació de l'aprofitament cinegètic, i l'important valor d'aquesta activitat per a mantenir la interrelació entre la societat rural valenciana i l'entorn que l'envolta. La caça és una de les escasses activitats en què l'acció humana entra en el vertader camp de la filosofia del denominat desenvolupament sostenible, on l'obtenció d'un benefici econòmic o la percepció de beneficis immaterials –per exemple, mitjançant l'oci o l'activitat esportiva– està indissolublement lligada a una extracció ordenada dels recursos naturals renovables –en aquest cas de les peces de caça.

En el nou àmbit normatiu són molts els temes que s'han d'emprendre, i també molts els canvis que s'han d'impulsar respecte de la precedent Llei 1/1970. En primer lloc, la llei ha de definir amb precisió l'àmbit i la filosofia de l'activitat cinegètica, partint del fet que la progressiva evolució de la legislació nacional i autonòmica ha generat, a partir de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, modificada per les lleis 40/1997 i 41/1997, d'11 de novembre, un nou àmbit conceptual sense precedents, que modifica seriosament el que estableix la Llei 1/1970. Mentre aquesta llei preveia que la fauna vertebrada era genèricament caçable, i excepcionalment protegible, el nou àmbit implantat després de l'aprovació de la Llei 4/1989, on s'implémenten el Conveni de Berna, de 19 de setembre de 1979, relatiu a la conservació de la vida silvestre i del medi natural a Europa, i la Directiva d'Aus –Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, del Consell, relativa a la Conservació de les Aus Silvestres– i s'estableix un àmbit coherent per a l'actual norma coordinadora comunitària –Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, del Consell, relativa a la Conservació dels Hàbitats Naturals i de la Fauna i Flora Silvestres, més coneguda com Directiva d'Hàbitats–, considera una concepció en la qual l'àmbit general per a la fauna silvestre és el de la protecció.

tal efecto, se observa que el marco jurídico actual, conformado por la Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza, responde difícilmente a las actuales perspectivas y necesidades de regulación de la actividad cinegética, su adecuada compatibilización con la conservación del patrimonio natural y de las especies protegidas y el desarrollo económico. Desde la aprobación de la citada ley, hace ya casi 30 años, los cambios sociales y económicos en la Comunidad Valenciana hacen necesario un giro significativo en el marco regulador de la actividad cinegética. Junto a todo lo anterior, no debe olvidarse que la Ley 1/1970 es una norma preconstitucional, prevista para la división política, territorial y de competencias administrativas que existía en el momento de su aprobación. En consecuencia, debe adaptarse a la realidad social y capacidad estatutaria de la Comunidad Valenciana, lo que igualmente constituye un marco de actuación diametralmente distinto al precedente.

Para el establecimiento del marco legal debe tenerse en cuenta la enorme evolución que la práctica cinegética ha desarrollado en las últimas décadas, que han dado lugar a una clara tecnificación de esta actividad; pero, simultáneamente, no debe perderse el horizonte de la vertiente humana de la caza, de su posible papel como motor de riqueza económica adicional para las zonas rurales desfavorecidas de la geografía valenciana, de su valor como punto de referencia sociocultural de nuestras áreas rurales o de su función como nexo de unión entre el hombre y el medio natural y de conservación de tradiciones que se anclan en los principios del ser humano como especie. El marco regulador de la caza ha de contemplar, simultáneamente, la tecnificación progresiva de los métodos de captura de fauna y de ordenación del aprovechamiento cinegético, y el importante valor de esta actividad para mantener la interrelación entre la sociedad rural valenciana y el entorno que la rodea. La caza es una de las escasas actividades en las que la acción humana entra en el verdadero campo de la filosofía del denominado desarrollo sostenible, donde la obtención de un beneficio económico o la percepción de beneficios inmateriales –por ejemplo, a través del ocio o la actividad deportiva– está indisolublemente ligada a una extracción ordenada de los recursos naturales renovables –en este caso de las piezas de caza.

En el nuevo marco normativo son muchos los temas a abordar, y también muchos los cambios a impulsar respecto de la precedente Ley 1/1970. En primer lugar, la ley ha de definir con precisión el ámbito y filosofía de la actividad cinegética, partiendo del hecho de que la progresiva evolución de la legislación nacional y autonómica ha generado, a partir de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, modificada por las leyes 40/1997 y 41/1997, de 11 de noviembre, un nuevo marco conceptual sin precedentes, que modifica seriamente el establecido por la Ley 1/1970. Mientras dicha ley preveía que la fauna vertebrada era genéricamente cazable, y excepcionalmente protegible, el nuevo marco implantado tras la aprobación de la Ley 4/1989, donde se implementan el Convenio de Berna, de 19 de septiembre de 1979, relativo a la conservación de la vida silvestre y del medio natural en Europa, y la Directiva de Aves –Directiva 79/409/CEE, de 2 de abril de 1979, del Consejo, relativa a la Conservación de las Aves Silvestres– y se establece un ámbito coherente para la actual norma coordinadora comunitaria –Directiva 92/43/CEE, de 21 de mayo de 1992, del Consejo, relativa a la Conservación de los Hábitats Naturales y de la Fauna y Flora Silvestres, más conocida como Directiva de Hábitats–, considera una concepción en la que el marco general para la fauna silvestre es el de la protección.

Paral·lelament, s'estableix la necessitat de discernir amb claredat entre el cos jurídic de la caça i el més recent de les espècies protegides que, encara que emana de l'anterior, ha assolit suficient cos de doctrina com per a ser considerat independent. Aquesta separació és crucial per a poder evitar que les infraccions a les espècies protegides es refugien en àmbits més benignes en la normativa cinegètica o viceversa. En conseqüència, el títol I, destinat a exposar els principis generals, incideix amb claredat en aquesta diferenciació i estableix en conseqüència conceptes que posseïen menys pes en la Llei 1/1970, com el d'espècie cinegètica o caçable. S'aprofundeix, per tant, en la concepció establida en la Llei 4/1989, i desenvolupada amb caràcter de legislació bàsica, en allò no expressament modificat o derogat per la sentència del Tribunal Constitucional de 28 de juny de 1995, en el Reial Decret 1.095/1989, de 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies objecte de caça i pesca i s'estableixen normes per a la seua protecció, com també en la distinta normativa sobre espècies protegides (Reial Decret 439/1990, de 30 de març, pel qual es regula el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades; el Reial Decret 1.997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per a contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats i la fauna i flora silvestres, i el Reial Decret 1.193/1998, de 12 de juny, pel qual es modifica el Reial Decret 1.997/1995, esmentat).

El títol II es dedica a definir els requisits per a l'exercici de la caça, des de la definició del mateix terme fins als elements o requisits que han de reunir-se per al correcte exercici de la caça. Amb aquest fi la llei estableix un nou àmbit conceptual distint del que existia fins ara en el nostre cos jurídic, en establir la necessitat que el caçador, per a exercir la caça, haja superat prèviament les corresponents proves selectives. Fins ara, des del principi dels temps, el dret de caça era inherent a la pròpia condició humana, sense necessitat que haguera de demostrar-se una capacitat específica per al seu exercici; ara, s'estableix un nou àmbit de condicions i aquesta capacitat no se sobreentén, sinó que ha de demostrar-se amb uns coneixements, habilitats i condicions adequats, partint de la base que l'exercici cinegètic més habitual és l'ús d'armes de foc. S'assenta així una exigència que, encara que inicialment prevista en la Llei 4/1989, va resultar parcialment derogada pel Tribunal Constitucional sense perjudicar l'evident idoneïtat, però atribuint la competència corresponent a les comunitats autònomes.

El títol III estableix també una nova i clara orientació de canvi en la concepció de l'activitat cinegètica. Fins ara, la norma preveia el caçador com un actor passiu en el medi natural, dedicat a extraure recursos sense actuar directament sobre el medi, i per tant, sense necessitat d'articular sistemes d'ordenació per a l'aprofitament renovable; ara, a més a més dels instruments generals d'ordenació fins ara vigents (les ordres de vedes) s'universalitza la necessitat d'una ordenació cinegètica mitjançant plans d'aprofitament cinegètic. Encara que aquest requisit es preveia en la Llei 4/1989, només s'estenia als terrenys amb titular cinegètic; en aquest cas, i com a un nou avanç en l'àmbit jurídic de la caça, s'estén aquesta ordenació a tots els terrenys i no pot exercir-se la captura de les peces de caça allà on no hi haja prèviament un pla cinegètic aprovat. Implícitament s'elimina el vell i tradicional concepte de zones lliures de caça ja que, encara que en alguns terrenys no hi haja titular específic, només pot exercir-se la caça si la mateixa administració n'efectua l'ordenació. Es tracta, en aquest cas, d'una revo-

Paralelamente, se establece la necesidad de discernir con claridad entre el cuerpo jurídico de la caza y el más reciente de las especies protegidas que, aunque emana del anterior, ha alcanzado suficiente cuerpo de doctrina como para ser considerado independiente. Esta separación es crucial para poder evitar que las infracciones a las especies protegidas se refugien en marcos más benignos en la normativa cinegética o viceversa. En consecuencia, el título I, destinado a exponer los principios generales, incide con claridad en esta diferenciación y establece en consecuencia conceptos que poseían menos peso en la Ley 1/1970, como el de especie cinegética o cazable. Se ahonda, por tanto, en la concepción establecida en la Ley 4/1989, y desarrollada con carácter de legislación básica, en lo no expresamente modificado o derogado por sentencia del Tribunal Constitucional de 28 de junio de 1995, en el Real Decreto 1.095/1989, de 8 de septiembre, por el que se declaran las especies objeto de caza y pesca y se establecen normas para su protección, así como en la distinta normativa sobre especies protegidas (Real Decreto 439/1990, de 30 de marzo, por el que se regula el Catálogo Nacional de Especies Amenazadas; Real Decreto 1.997/1995, de 7 de diciembre, por el que se establecen medidas para contribuir a garantizar la biodiversidad mediante la conservación de los hábitats y la fauna y flora silvestres; y Real Decreto 1.193/1998, de 12 de junio, por el que se modifica el Real Decreto 1.997/1995, citado).

El título II se dedica a definir los requisitos para el ejercicio de la caza, desde la definición del propio término hasta los elementos o requisitos que deben reunirse para el correcto ejercicio de la caza. A tal efecto la ley establece un nuevo marco conceptual distinto del que existía hasta ahora en nuestro cuerpo jurídico, al establecer la necesidad de que el cazador, para ejercer la caza, haya superado previamente las correspondientes pruebas selectivas. Hasta ahora, desde el principio de los tiempos, el derecho de caza era inherente a la propia condición humana, sin necesidad de que debiera demostrarse una capacidad específica para su ejercicio; ahora, se establece un nuevo ámbito de condiciones y dicha capacidad no se sobreentiende, sino que debe demostrarse con unos conocimientos, habilidades y condiciones adecuadas, partiendo de la base de que el ejercicio cinegético más habitual es el uso de armas de fuego. Se asienta así una exigencia que, aunque inicialmente prevista en la Ley 4/1989, resultó parcialmente derogada por el Tribunal Constitucional sin perjudicar su evidente idoneidad, pero atribuyendo la competencia correspondiente a las comunidades autónomas.

El título III establece también una nueva y clara orientación de cambio en la concepción de la actividad cinegética. Hasta ahora, la norma preveía al cazador como un actor pasivo en el medio natural, dedicado a extraer recursos sin actuar directamente sobre el medio, y por tanto sin necesidad de articular sistemas de ordenación para el aprovechamiento renovable; ahora, además de los instrumentos generales de ordenación hasta ahora vigentes (las órdenes de vedas) se universaliza la necesidad de una ordenación cinegética a través de planes de aprovechamiento cinegético. Aunque este requisito se preveía en la Ley 4/1989, sólo se extendía a los terrenos con titular cinegético; en este caso, y como nuevo avance en el marco jurídico de la caza, se extiende esta ordenación a todos los terrenos, no pudiendo ejercerse la captura de las piezas de caza allá donde no exista previamente un plan cinegético aprobado. Implícitamente se elimina el viejo y tradicional concepto de zonas libres de caza ya que, aún cuando en algunos terrenos no exista titular específico, sólo puede ejercerse la caza si la propia administración realiza su ordena-

lució conceptual molt superior a altres ja indicades, ja que la Llei 1/1970, en consonància amb una tradició mil·lenària emanada del mateix Dret Romà, considerava com a cas general el dels terrenys d'aprofitament cinegètic comú —terme acollit en les dues vessants d'abundància i d'ús compartit pel comú de caçadors— o zones lliures, enfront de l'especial o de vedats de caça, allí clarament previst com a minoritari; en menys de 30 anys, el mapa cinegètic ha variat totalment, i les zones lliures passen a un pla absolutament minoritariament i difícilment compatible amb el panorama general d'un territori cinegèticament ordenat. Aquesta ordenació implica, simultàniament, la participació activa del titular cinegètic en el maneig dels recursos naturals substancials per a la caça, no ja de les espècies cinegètiques en sí. El titular, o si escau l'arrendatari, es converteixen de mers observadors en gestors de caça, i implícitament en gestors del matoll i de l'entorn forestal, i han d'incorporar elements com la millora d'hàbitat, sembrats cinegètics, menjadors, abeuradors, etcètera, que sovint milloren, simultàniament, la situació de les poblacions de les espècies no cinegètiques.

El títol IV fa menció dels arts o mitjans de caça, en l'àmbit regulador de la normativa bàsica nacional i les directives comunitàries. L'ús dels procediments massius o no selectius rep el tractament bàsic establert al respecte en les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE, el Conveni de Berna i la Llei 4/1989, açò és, estan genèricament prohibits però són autoritzables en l'àmbit d'excepcionalitat establert per aquestes normes per a prevenció de danys o riscos, activitats científiques o educatives, captures o retenció de petites quantitats de manera selectiva, etcètera; s'estableix en conseqüència un àmbit apropiat, que desenvolupe i adapte la legislació bàsica, continguda en l'articulat vigent de l'esmentada Llei 4/1989, i si escau, del Reial Decret 1.095/1989.

Simultàniament, la llei s'adapta a la realitat social valenciana, per una part, mitjançant el respecte i el reconeixement als arts tradicionals de caça que formen part del nostre patrimoni cultural, compartit en molts supòsits amb la tradició seguida en determinades zones de països comunitaris de l'arc mediterrani —França, Itàlia, Grècia—, autoritzat en condicions estrictament controlades l'exercici d'aquestes. Cap recordar que tant la Directiva 70/409/CEE —article 2— com el Conveni de Berna —article 2— estableixen que cal tenir en compte les exigències ecològiques, científiques i culturals, juntament amb les exigències econòmiques i recreatives. En la mateixa línia, més recentment i dins de les mesures conservacionistes de la Unió Europea, la Directiva 92/43/CEE, en l'article 2 afirma que "les mesures que s'adopten d'acord amb aquesta directiva tindran en compte les exigències econòmiques, socials i culturals, com també les particularitats regionals i locals".

I per una altra banda, la necessitat d'adaptació a la realitat social valenciana fa necessari eludir termes de caça propis d'altres territoris —per exemple, en adoptar el terme "batudes" enfront del menys valencià de "munteries"— substituïnt-los pels propis de la nostra comunitat, que tenen un major arrelament i ús.

En el títol V s'estableix l'estatut de les espècies cinegètiques —al contrari de l'antic concepte de la Llei 1/1970, que se centrava més en la individualitat que constitueixen les peces de caça. S'incideix a donar solucions a aquelles situacions o casos que tradicionalment han generat una àmplia conflictivitat i es regulen de conformitat amb els articles 610 i 611 del Codi Civil i la Llei 1/1970, de Caça, les

ció. Se trata, en este caso, de una revolución conceptual muy superior a otras ya indicadas, ya que la Ley 1/1970, en consonancia con una tradición milenaria emanada del propio Derecho Romano, consideraba como caso general el de los terrenos de aprovechamiento cinegético común —término acogido en sus dos vertientes de abundancia y de uso compartido por el común de cazadores— o zonas libres, frente al especial o de cotos de caza, allí claramente previsto como minoritario; en menos de 30 años, el mapa cinegético ha variado totalmente, pasando las zonas libres a un plano absolutamente minoritario y difícilmente compatible con el panorama general de un territorio cinegéticamente ordenado. Esta ordenación implica, simultáneamente, la participación activa del titular cinegético en el manejo de los recursos naturales sustanciales para la caza, no ya de las especies cinegéticas en sí. El titular, o en su caso el arrendatario, se convierten de meros observadores en gestores de caza, e implícitamente en gestores del matorral y del entorno forestal, debiendo incorporar elementos como la mejora de hábitat, sembrados cinegéticos, comederos, bebederos, etcétera, que a menudo mejoran, simultáneamente, la situación de las poblaciones de las especies no cinegéticas.

El título IV hace mención a los artes o medios de caza, en el marco regulador de la normativa básica nacional y las directivas comunitarias. El empleo de los procedimientos masivos o no selectivos recibe el tratamiento básico establecido al respecto en las directivas 79/409/CEE y 92/43/CEE, el Convenio de Berna y la Ley 4/1989, esto es, están genéricamente prohibidos pero son autorizables en el marco de excepcionalidad establecido por tales normas para prevención de daños o riesgos, actividades científicas o educativas, capturas o retención de pequeñas cantidades de modo selectivo, etcétera; se establece en consecuencia un marco apropiado, que desarrolle y adapte la legislación básica, contenida en el articulado vigente de la citada Ley 4/1989, y en su caso del Real Decreto 1.095/1989.

Simultáneamente, la ley se adapta a la realidad social valenciana, por una parte, mediante el respeto y reconocimiento a los artes tradicionales de caza que forman parte de nuestro patrimonio y acervo cultural, compartido en muchos supuestos con la tradición seguida en determinadas zonas de países comunitarios del arco mediterráneo —Francia, Italia, Grecia—, autorizado en condiciones estrictamente controladas el ejercicio de las mismas. Cabe recordar que tanto la Directiva 70/409/CEE, artículo 2, como el Convenio de Berna, artículo 2 establecen que hay que tener en cuenta las exigencias ecológicas, científicas y culturales, junto con las exigencias económicas y recreativas. En la misma línea, más recientemente y dentro de las medidas conservacionistas de la Unión Europea, la Directiva 92/43/CEE, en su artículo 2 afirma que "las medidas que se adopten con arreglo a la presente directiva tendrán en cuenta las exigencias económicas, sociales y culturales, así como las particularidades regionales y locales".

Y por otra, la necesidad de adaptación a la realidad social valenciana hace necesario eludir términos de caza propios de otros territorios —por ejemplo, al adoptar el término "batidas" frente al menos valenciano de "monterías"— sustituyéndolos por los propios de nuestra comunidad, que cuentan con un mayor arraigo y uso.

En el título V se establece el estatuto de las especies cinegéticas —por el contrario del antiguo concepto de la Ley 1/1970, que se centraba más en la individualidad que constituyen las piezas de caza. Se incide en dar soluciones a aquellas situaciones o casos que tradicionalmente han generado una amplia conflictividad regulándose de conformidad con lo dispuesto en los artículos 610 y 611 del Código Civil y en

matèries de la propietat de les peces abatudes, els danys causats per les espècies o pels mateixos caçadors, o altres situacions similars.

El títol VI aborda la classificació i la regulació dels terrenys de caça; hi ha prou d'esbossar ací alguns canvis substancials, com l'eliminació de figures innecessàries, per exemple, el vedat local de caça o el merescut reconeixement de la subdivisió dels vedats de titularitat privada en privats i esportius; les zones de caça dependents de la Generalitat Valenciana passen a denominar-se àrees públiques de caça, amb diferents règims en funció de la projecció social que tenen. Es manté el concepte de les reserves de caça per a l'ordenament i el foment de l'aprofitament de la caça major autòctona —el principal exponent de la qual és la cabra salvatge— i es perfila i augmenta el camp competencial dels refugis de fauna i de les zones de seguretat, per a donar cabuda a la cada vegada més creixent demanda d'espais no cinegètics. Especial tractament mereixen modalitats noves o insuficientment previstes en l'anterior Llei 1/1970, com són els vedats intensius i els tancats. A més a més, es produeix un important canvi en la concepció d'ús de les zones lliures, que ara passen a considerar-se terrenys cinegètics no vedats, on s'elimina el principi de falta d'ordenació i es redueix significativament l'elevada conflictivitat que es generava per la interferència de la caça en règim lliure amb els drets dels propietaris dels terrenys; aquestes zones es reserven per a determinades modalitats tradicionals de caça poc conflictives amb els propietaris (per exemple, caça del conill amb gos i sense armes) i susceptibles d'ordenació, i es deixa oberta la possibilitat que els propietaris de béns que poden ser danyats per la fauna silvestre puguin demanar les autoritzacions especials de caça necessàries per a aquests riscos.

El títol VII regula l'aprofitament comercial de la caça, i preveu especialment que la producció i la solta de peces de caça no incidisca en riscos per a les poblacions autòctones. Aquestes poblacions i la seua puresa genètica, allà on no s'han realitzat habitualment repoblacions amb espècies o races foranes, són igualment fomentades en uns altres apartats de la llei. La regulació s'estableix en l'àmbit de la legislació bàsica, corresponent al Reial Decret 1.118/1989, de 15 de setembre, pel qual es determinen les espècies objecte de caça i pesca comercialitzables i se'n dicten normes al respecte.

El títol VIII regula l'administració i la vigilància de la caça, els cossos de vigilància dependents de l'Estat o de la Generalitat Valenciana. Per a la correcta administració s'estableixen fins a tres organismes amb funcions d'assessorament: 1) els consells de caça, dedicats a canalitzar la iniciativa del sector cinegètic i a servir de for de discussió social del desenvolupament i la programació de la caça a la Comunitat Valenciana; 2) la Junta d'Homologació de Trofeus de Caça, necessària per a autenticar les puntuacions i els preus de les peces caçades amb alt valor econòmic —en especial per a la caça major; i 3) el Centre d'Investigacions Cinegètiques, entitat destinada a canalitzar la investigació científica sobre les espècies caçables, el maneig de l'hàbitat i la gestió cinegètica en general.

El títol IX estableix les regulacions en matèria sancionadora, i en aquest cas s'ha de destacar que el legislador ha preferit un emmarcament realista i coherent amb la mateixa realitat del caçador, majoritàriament emmarcable a les classes de menor poder adquisitiu del món rural. La realitat d'unes altres lleis similars indica que l'efectivitat de les multes elevades és utòpica per la mateixa insolvència del caçador, i que de fet, en aqueix àmbit, és més coherent ca-

la Ley 1/1970, de Caza, las materias de la propiedad de las piezas abatidas, los daños causados por las especies o por los propios cazadores, u otras situaciones similares.

El título VI aborda la clasificación y regulación de los terrenos de caza; baste esbozar aquí algunos cambios sustanciales, como la eliminación de figuras innecesarias —por ejemplo, el coto local de caza o el merecido reconocimiento de la subdivisión de los cotos de titularidad privada en privados y deportivos; las zonas de caza dependientes de la Generalitat Valenciana pasan a denominarse áreas públicas de caza, con diferentes regímenes en función de la proyección social que poseen. Se mantiene el concepto de las reservas de caza para el ordenamiento y fomento del aprovechamiento de la caza mayor autóctona —siendo su principal exponente la cabra montés— y se perfila y aumenta el campo competencial de los refugios de fauna y de las zonas de seguridad, para dar cabida a la cada vez más creciente demanda de espacios no cinegéticos. Especial tratamiento merecen modalidades nuevas o insuficientemente previstas en la anterior Ley 1/1970, como son los cotos intensivos y los cercados. Además, se produce un importante cambio en la concepción de uso de las zonas libres, que ahora pasan a considerarse como terrenos cinegéticos no acotados, donde se elimina el principio de falta de ordenación y se reduce significativamente la elevada conflictividad que se generaba por la interferencia de la caza en régimen libre con los derechos de los propietarios de los terrenos; estas zonas se reservan para determinadas modalidades tradicionales de caza poco conflictivas con los propietarios (por ejemplo, caza del conejo con perro y sin armas) y susceptibles de ordenación, y se deja abierta la posibilidad de que los propietarios de bienes dañables por la fauna silvestre puedan pedir las autorizaciones especiales de caza necesarias para tales riesgos.

El título VII regula el aprovechamiento comercial de la caza, previendo especialmente que la producción y suelta de piezas de caza no incida en riesgos para las poblaciones autóctonas. Dichas poblaciones y su pureza genética, allá donde no se han realizado habitualmente repoblaciones con especies o razas foráneas, son igualmente fomentadas en otros apartados de la ley. La regulación se establece en el marco de la legislación básica, correspondiente al Real Decreto 1.118/1989, de 15 de septiembre, por el que se determinan las especies objeto de caza y pesca comercializables y se dictan normas al respecto.

El título VIII regula la administración y vigilancia de la caza, los cuerpos de vigilancia dependientes del Estado o de la Generalitat Valenciana. Para la correcta administración se establecen hasta tres organismos con funciones de asesoramiento: 1) los consejos de caza, dedicados a canalizar la iniciativa del sector cinegético y a servir de foro de discusión social del desarrollo y programación de la caza en la Comunidad Valenciana; 2) la Junta de Homologación de Trofeos de Caza, necesaria para autenticar las puntuaciones y precios de las piezas cazadas con alto valor económico —en especial para la caza mayor; y 3) el Centro de Investigaciones Cinegéticas, entidad destinada a canalizar la investigación científica sobre las especies cazables, el manejo del hábitat y la gestión cinegética en general.

El título IX establece las regulaciones en materia sancionadora, debiendo destacarse que, en este caso, el legislador ha preferido un enmarque realista y coherente con la propia realidad del cazador, mayoritariamente enmarcable en las clases de menor poder adquisitivo del mundo rural. La realidad de otras leyes similares indica que la efectividad de las multas elevadas es utópica por la propia insolvencia del cazador, y que de hecho, en ese ámbito, es más

rregar la responsabilitat en el pagament dels danys i perjudicis produïts, i sobretot en el decomís de les armes il·legals i en l'aplicació de mesures coercitives com la retirada de la llicència de caça o la inscripció en el Registre d'Infractors. En aquest aspecte, ha de remarcar-se que no està en mans de l'administració valenciana ni de la seua potestat legislativa la que sense dubte seria, amb molt, la mesura més efectiva: la retirada del permís d'armes. A canvi, s'estableixen mecanismes perquè la Generalitat Valenciana pugua sol·licitar de l'administració nacional competent l'exercici d'aquesta potestat.

Paral·lelament, i en tots i cadascun dels títols, la llei procura establir mesures que simultàniament comporten la conservació de la fauna silvestre, i en especial de les espècies amenaçades. Així s'estableix, entre altres, la referència a un àmbit preventiu per, després d'un termini prudencial de trànsit a la nova situació, evitar el saturnisme amb el fet de no usar perdigons de plom a zones humides. Igualment s'incideix en figures addicionals com els refugis de caça, i fins i tot en l'establiment d'un àmbit específic d'ajudes per a garantir que la gestió cinegètica en zones d'alta concentració d'espècies protegides puguen fer-la els mateixos gestors cinegètics.

Substancialment, la llei proposa un nou àmbit jurídic que, mantenint la majoria d'elements formals propis de l'àmbit legislatiu propi dels països mediterranis, permeta una adequada adaptació de les millores i els canvis tecnològics i socioculturals que la nostra societat, i en particular l'exercici de la caça, han experimentat en els últims 30 anys. Simultàniament, es reconeixen les peculiars característiques del caçador valencià i de la pràctica de la caça a la Comunitat Valenciana, que en molts aspectes es diferencia de manera substancial dels estàndards o tòpics que hi ha en aquesta matèria a nivell nacional o comunitari. En essència, doncs, es tracta d'una llei innovadora encara que sense renunciar als elements normatius més positius de la Llei 1/1970, i sense oblidar les circumstàncies particulars i tradicionals que conformen l'exercici cinegètic en el nostre territori.

Aquesta llei ha sigut sotmesa a consulta del Consell Assessor i de Participació del Medi Ambient, en compliment del que disposa el Decret 242/1993, de 7 de desembre, del Govern Valencià, de creació d'aquest. Igualment ha sigut sotmesa al dictamen preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que disposa la Llei 10/1994, de 19 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es crea aquest òrgan consultiu.

Per tot això, conforme al dictamen del Consell Jurídic Consultiu de data 26 de novembre de 1998,

TÍTOL I

PRINCIPIIS I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte de la llei

Aquesta llei té per objecte regular l'exercici de la caça a la Comunitat Valenciana, com també el foment, la protecció, la conservació i l'ordenat aprofitament de les espècies cinegètiques, harmonitzant els distints interessos afectats.

coherente recargar la responsabilidad en el pago de los daños y perjuicios producidos, y sobre todo en el comiso de las armas ilegales y en la aplicación de medidas coercitivas como la retirada de la licencia de caza o la inscripción en el Registro de Infractores. En este aspecto, debe remarcarse que no está en manos de la administración valenciana ni de su potestad legislativa la que sin duda sería, con mucho, la medida más efectiva: la retirada del permiso de armas. A cambio, se establecen mecanismos para que la Generalitat Valenciana pueda solicitar de la administración nacional competente el ejercicio de tal potestad.

Paralelamente, y en todos y cada uno de los títulos, la ley procura establecer medidas que, simultáneamente, conlleven la conservación de la fauna silvestre, y en especial de las especies amenazadas. Así se establece, entre otras, la referencia a un marco preventivo para, tras un plazo prudencial de tránsito a la nueva situación, evitar el plumbismo mediante el no empleo de perdigones de plomo en zonas húmedas. Igualmente se incide en figuras adicionales como los refugios de caza, e incluso en el establecimiento de un marco específico de ayudas para garantizar que la gestión cinegética en zonas de alta concentración de especies protegidas pueda realizarse por los propios gestores cinegéticos.

Sustancialmente, la ley propone un nuevo marco jurídico que, manteniendo la mayoría de elementos formales propios del ámbito legislativo propio de los países mediterráneos, permita un adecuado acoplamiento de las mejoras y cambios tecnológicos y socioculturales que nuestra sociedad, y en particular el ejercicio de la caza, han experimentado en los últimos 30 años. Simultáneamente, se reconocen las peculiares características del cazador valenciano y de la práctica de la caza en la Comunidad Valenciana, que en muchos aspectos se diferencia de modo sustancial de los estándares o tópicos que existen en esta materia a nivel nacional o comunitario. En esencia, pues, se trata de una ley innovadora aunque sin renunciar a los elementos normativos más positivos de la Ley 1/1970, y sin olvidar las circunstancias particulares y tradicionales que conforman el ejercicio cinegético en nuestro territorio.

La presente ley ha sido sometida a consulta del Consejo Asesor y de Participación del Medio Ambiente, en cumplimiento de lo dispuesto en el Decreto 242/1993, de 7 de diciembre, del Gobierno Valenciano, de creación del mismo. Igualmente ha sido sometida al dictamen preceptivo del Consejo Jurídico Consultivo de la Comunidad Valenciana, de acuerdo con lo dispuesto en la Ley 10/1994, de 19 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se crea dicho órgano consultivo.

Por todo ello, conforme al dictamen del Consejo Jurídico Consultivo, de fecha 26 de noviembre de 1998,

TÍTULO I

PRINCIPIOS Y DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Objeto de la ley

La presente ley tiene por objeto regular el ejercicio de la caza en la Comunidad Valenciana, así como el fomento, protección, conservación y ordenado aprovechamiento de las especies cinegéticas, armonizando los distintos intereses afectados.

Article 2*De l'acció de caçar*

1. Es considera acció de caçar l'exercida per l'home mitjançant l'ús d'armes, arts o mitjans apropiats per a buscar, atraure, perseguir o acaçar aquells animals silvestres declarats legalment o reglamentàriament espècies cinegètiques o tutelades, a fi de donar-los mort, apropiat-se'n vius o morts, o dels seus trofeus, o de facilitar-ho a un tercer.

2. Se salvaguardaran els usos i costums cinegètics, com també els distints procediments tradicionals de caça que, respectant el que estableix la legislació vigent, formen part del patrimoni cultural de la Comunitat Autònoma Valenciana.

3. L'acció de caçar s'haurà d'adaptar sempre a les prescripcions legals i reglamentàries, i es portarà a efecte sense dany per als béns i drets de tercers que, si escau, hauran de ser indemnitzats.

Article 3*Del dret a caçar*

1. El dret a caçar correspon a tota persona que complisca els requisits que es regulen en el títol II d'aquesta llei i exercisca l'acció de caçar en les condicions descrites en l'article anterior.

2. No tenen la condició de caçador els esquivadors, batidors, secretaris, pràctics, i totes aquelles persones que en l'acte de caçar actuen com a ajudants, col·laboradors o auxiliars del caçador.

Article 4*Titularitat de drets i deures*

1. Els drets i deures establits en aquesta llei, pel que fa als terrenys cinegètics, corresponen als seus titulars; i pel que fa a la pràctica de la caça, corresponen al caçador.

2. El dret de delimitar terrenys per a la pràctica cinegètica correspon als seus propietaris o als qui siguen titulars d'altres drets reials o personals que porten aparellat el dret a l'aprofitament de la caça. El dret a delimitar pot ser cedit a tercers.

3. Les competències administratives en relació amb la caça previstes en aquesta llei corresponen a la Generalitat Valenciana, mitjançant la Conselleria de Medi Ambient.

TÍTOL II**DELS REQUISITS PER A L'EXERCICI DE LA CAÇA****Article 5***Requisits generals per a l'exercici de la caça*

Per a l'exercici de la caça, el caçador ha de reunir els següents requisits:

- a) Tenir 14 anys complits. En el cas de caça amb armes de foc, l'edat per a poder caçar serà de 16 anys.
- b) Estar en possessió de la llicència de caça en vigor.
- c) Si utilitza armes de foc, arcs o altres mitjans tradicio-

Artículo 2*De la acción de cazar*

1. Se considera acción de cazar la ejercida por el hombre mediante el uso de armas, artes o medios apropiados para buscar, atraer, perseguir o acosar a aquellos animales silvestres declarados legal o reglamentariamente especies cinegéticas o tuteladas, con el fin de darles muerte, apropiarse de ellos vivos o muertos, o de sus trofeos, o de facilitar otro tanto a un tercero.

2. Se salvaguardarán los usos y costumbres cinegéticas, así como los distintos procedimientos tradicionales de caza que, respetando lo establecido por la legislación vigente, formen parte del acervo cultural de la Comunidad Autónoma Valenciana.

3. La acción de cazar se ajustará siempre a las prescripciones legales y reglamentarias, y se llevará a efecto sin daño para los bienes y derechos de terceros que, en su caso, deberán ser indemnizados.

Artículo 3*Del derecho a cazar*

1. El derecho a cazar corresponde a toda persona que cumpla los requisitos que se regulan en el título II de esta ley y ejerza la acción de cazar en las condiciones descritas en el artículo anterior.

2. No tienen la condición de cazador los ojeadores, batidores, secretarios, prácticos, y todas aquellas personas que en el acto de cazar actúan como ayudantes, colaboradores o auxiliares del cazador.

Artículo 4*Titularidad de derechos y deberes*

1. Los derechos y deberes establecidos en esta ley, en cuanto se relacionan con los terrenos cinegéticos, corresponden a sus titulares; y en cuanto se relaciona con la práctica de la caza, corresponden al cazador.

2. El derecho a acotar terrenos para la práctica cinegética corresponde a sus propietarios o a quienes sean titulares de otros derechos reales o personales que lleven aparejado el derecho al aprovechamiento de la caza. El derecho a acotar puede ser cedido a terceros.

3. Las competencias administrativas en relación con la caza previstas en esta ley corresponden, a la Generalitat Valenciana, a través de la Conselleria de Medio Ambiente.

TÍTULO II**DE LOS REQUISITOS PARA EL EJERCICIO DE LA CAZA****Artículo 5***Requisitos generales para el ejercicio de la caza*

Para el ejercicio de la caza, el cazador ha de reunir los siguientes requisitos:

- a) Tener 14 años cumplidos. En el caso de caza con armas de fuego, la edad para poder cazar será de 16 años.
- b) Estar en posesión de la licencia de caza en vigor.
- c) Si utiliza armas de fuego, arcos u otros medios tradi-

nals, hauran d'estar en possessió dels corresponents permisos, llicències o targetes d'armes.

d) Tenir subscrita i vigent una assegurança de responsabilitat civil de danys a tercers, si es practica la caça amb armes.

Article 6

Edat

1. L'edat mínima per a l'exercici del dret a la caça és de 14 anys. Els menors d'edat no emancipats hauran de disposar, a més a més, d'una autorització escrita dels pares o tutors.

2. Els menors d'edat no emancipats han d'anar acompanyats d'un caçador major d'edat per a poder caçar amb armes de foc; aquest caçador té l'obligació de vigilar eficaçment l'activitat cinegètica del menor.

3. Per a accedir a les proves d'aptitud, regulades en l'article 8 per a l'obtenció de la llicència de caça, els menors d'edat no emancipats hauran d'estar autoritzats pels seus pares o tutors.

Article 7

Llicència de caça

1. La llicència de caça és un document personal i intransferible expedit per la conselleria, que acredita que el seu titular està habilitat per a la pràctica de la caça a la Comunitat Valenciana.

2. Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria segona, punt 1, per a obtenir la llicència de caça caldrà:

- a) Reunir els requisits exigits per la llei.
- b) Superar les proves d'aptitud a què es refereix l'article 8, aportant el certificat acreditatiu a l'efecte.
- c) Abonar les taxes previstes per la legislació vigent.

3. A més a més de l'anterior, per a poder obtenir la llicència de caça caldrà el certificat del Registre Nacional d'Infractors de Caça que preveu l'article 35.4 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació d'Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres.

4. La llicència de caça, que es materialitzarà en forma de targeta o document equivalent, haurà de contenir, almenys, les dades següents:

- a) Nom, cognoms i domicili habitual del titular.
- b) Número de DNI.
- c) Número de llicència.
- d) Període de vigència.

5. La llicència de caça només podrà ser retirada, d'acord amb el que disposa el títol IX, per infraccions greus o molt greus a la legislació en matèria de caça i conservació de la naturalesa i per impossibilitat física o psíquica de practicar la caça. Així mateix, aquesta llicència podrà ser retirada o suspesa d'acord amb el que preveu per a aquest fi el Codi Penal.

Article 8

Proves d'aptitud

1. Les proves d'aptitud per a l'exercici de la caça versaran, almenys, sobre coneixements bàsics de la legislació cinegètica, d'espècies cinegètiques i protegides i del maneig d'armes de foc i arts de caça i sobre la manera de compor-

cional, deberán estar en posesión de los correspondientes permisos, licencias o tarjetas de armas.

d) Tener suscrito y vigente un seguro de responsabilidad civil de daños a terceros, si se practica la caza con armas.

Artículo 6

Edad

1. La edad mínima para el ejercicio del derecho a la caza es de 14 años. Los menores de edad no emancipados deberán contar, además, con autorización escrita de los padres o tutores.

2. Los menores de edad no emancipados deben ir acompañados de un cazador mayor de edad para poder cazar con armas de fuego; dicho cazador tiene la obligación de vigilar eficazmente la actividad cinegética del menor.

3. Para acceder a las pruebas de aptitud, reguladas en el artículo 8 para la obtención de la licencia de caza, los menores de edad no emancipados deberán estar autorizados por sus padres o tutores.

Artículo 7

Licencia de caza

1. La licencia de caza es un documento personal e intransferible expedido por la conselleria, que acredita que su titular está habilitado para la práctica de la caza en la Comunidad Valenciana.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en la disposición transitoria segunda, punto 1, para obtener la licencia de caza será necesario:

- a) Reunir los requisitos exigidos por la Ley.
- b) Superar las pruebas de aptitud a que se refiere el artículo 8, aportando el certificado acreditativo al efecto.
- c) Abonar las tasas previstas por la legislación vigente.

3. Además de lo anterior, para poder obtener la licencia de caza será necesario el certificado del Registro Nacional de Infractores de Caza que prevé el artículo 35.4 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres.

4. La licencia de caza, que se materializará en forma de tarjeta o documento equivalente, recogerá, al menos, los siguientes datos:

- a) Nombre, apellidos y domicilio habitual del titular.
- b) Número de DNI.
- c) Número de licencia.
- d) Período de vigencia.

5. La licencia de caza sólo podrá ser retirada, de acuerdo con lo dispuesto en el título IX, por infracciones graves o muy graves a la legislación en materia de caza y conservación de la naturaleza y por imposibilidad física o psíquica de practicar la caza. Asimismo, dicha licencia podrá ser retirada o suspendida de acuerdo con lo previsto a estos efectos en el Código Penal.

Artículo 8

Pruebas de aptitud

1. Las pruebas de aptitud para el ejercicio de la caza versarán, al menos, sobre conocimientos básicos de la legislación cinegética, de especies cinegéticas y protegidas y del manejo de armas de fuego y artes de caza y sobre el

tar-se segons estrictes normes de prudència durant la pràctica de la caça.

2. Als qui hagen superat les proves d'aptitud, s'atorgarà el certificat acreditatiu corresponent en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

3. La Comunitat Valenciana podrà reconèixer com a vàlida en el seu territori l'habilitació obtinguda en unes altres comunitats autònomes o regions o països comunitaris, segons s'establisca reglamentàriament.

4. La materialització i gestió de les proves d'aptitud podran ser realitzades mitjançant escoles de caça o centres de formació privats, convenientment acreditats, amb les degudes garanties, a l'efecte de les quals, la Generalitat Valenciana podrà subscriure els corresponents convenis.

Article 9

Obligatorietat de les proves d'aptitud

Les proves d'aptitud seran obligatòries:

- a) Per als qui desitgen practicar la caça per primera vegada.
- b) Per als qui desitgen obtenir novament la llicència de caça, després que aquesta els haja sigut retirada o suspesa.

Article 10

Formació de caçadors

La Generalitat Valenciana promourà entre la iniciativa privada la creació d'escoles de caça o centres de formació i reciclatge de caçadors, a l'efecte de la qual podrà subscriure els corresponents acords.

Article 11

Inhabilitació per a l'obtenció de la llicència de caça

No podran obtenir la llicència de caça ni tindran dret a la renovació:

- a) Els qui no reunisquen les condicions i els requisits que s'establisquen per a l'obtenció d'aquesta.
- b) Els inhabilitats per a obtenir-la, per raó de sentència ferma.
- c) Els infractors d'aquesta llei o normes que la desenvolupen, als quals per resolució administrativa ferma, recaiguda en l'expedient sancionador instruït a l'efecte, se'ls haja imposat la sanció de retirada de llicència i inhabilitació.

Article 12

Tinença i ús d'armes

1. La tinença i l'ús d'armes per a l'exercici de la caça estarà sotmesa a les disposicions estatals sobre la matèria.

2. En tot cas es prohibeix:

- a) L'ús d'armes semiautomàtiques la capacitat de càrrega total de les quals siga superior a dos cartutxos.
- b) L'ús de la munició denominada "postes".
- c) L'ús de silenciador, excepte autorització expressa i en les circumstàncies que reglamentàriament es determinen.

modo de comportarse según estrictas normas de prudencia durante la práctica de la caza.

2. A quienes hayan superado las pruebas de aptitud, se otorgará el certificado acreditativo correspondiente en los términos que se establezca reglamentariamente.

3. La Comunidad Valenciana podrá reconocer como válida en su territorio la habilitación obtenida en otras comunidades autónomas o regiones o países comunitarios, según se establezca reglamentariamente.

4. La materialización y gestión de las pruebas de aptitud podrán ser realizadas a través de escuelas de caza o centros de formación privados, convenientemente acreditados, con las debidas garantías, a cuyo efecto, la Generalitat Valenciana podrá suscribir los correspondientes convenios.

Artículo 9

Obligatoriedad de las pruebas de aptitud

Las pruebas de aptitud serán obligatorias:

- a) Para quienes deseen practicar la caza por primera vez.
- b) Para quienes deseen obtener nuevamente la licencia de caza, después de que ésta les hubiera sido retirada o suspendida.

Artículo 10

Formación de cazadores

La Generalitat Valenciana promoverá entre la iniciativa privada la creación de escuelas de caza o centros de formación y reciclaje de cazadores, a cuyo efecto podrá suscribir los correspondientes acuerdos.

Artículo 11

Inhabilitación para la obtención de la licencia de caza

No podrán obtener la licencia de caza ni tendrán derecho a su renovación:

- a) Quienes no reúnan las condiciones y requisitos que se establezcan para su obtención.
- b) Los inhabilitados para obtenerla, en virtud de sentencia firme.
- c) Los infractores de la presente ley o normas que la desarrollen, a quienes por resolución administrativa firme, recaída en el expediente sancionador instruido al efecto, se les haya impuesto la sanción de retirada de licencia e inhabilitación.

Artículo 12

Tenencia y uso de armas

1. La tenencia y uso de armas para el ejercicio de la caza estará sometida a las disposiciones estatales sobre la materia.

2. En todo caso se prohíbe:

- a) El empleo de armas semiautomáticas cuya capacidad de carga total sea superior a dos cartuchos.
- b) El empleo de la munición denominada "postas".
- c) El empleo de silenciador, salvo autorización expresa y en las circunstancias que reglamentariamente se determinen.

Article 13

Responsabilitat per danys

1. Tot caçador està obligat a indemnitzar els danys que cause amb motiu de l'exercici de la caça, excepte quan el fet fóra degut únicament i exclusivament a culpa o negligència del perjudicat o a força major.

2. En tot cas s'estarà al que disposa la normativa estatal de caça, com també a la legislació general i específica en matèria d'assegurances.

Article 14

De l'assegurança obligatòria del caçador

1. Per a l'exercici de la caça amb armes, el caçador ha de tenir subscrita i vigent una assegurança de responsabilitat civil de danys a tercers i als seus béns.

2. Les quanties mínimes indemnitzatòries seran les que en cada moment determine la legislació vigent sobre la matèria.

3. Altrament, s'estarà al que disposa la legislació general i específica en matèria d'assegurances.

Article 15

Documentació

1. El caçador haurà de portar sempre amb ell el DNI o passaport, la llicència de caça, els documents que acrediten la subscripció i vigència de l'assegurança de responsabilitat civil del caçador i el pagament de les corresponents taxes i, si escau, el permís del titular del vedat.

2. Si caça amb arma de foc, arcs o altres mitjans tradicionals, haurà de portar sempre amb ell els corresponents permisos, llicències o targetes d'armes; i si empra uns altres mitjans, la corresponent autorització.

3. La documentació anteriorment esmentada haurà de ser exhibida a requeriment de les autoritats i els seus agents.

TÍTOL III

DE LA PLANIFICACIÓ I ORDENACIÓ CINEGÈTICA

Article 16

Ordre anual de vedes

1. L'ordre de vedes té com a principal objecte fixar les espècies, dates i condicions en què ha de desenvolupar-se l'activitat cinegètica.

2. Cada any, oït el Consell de Caça de la Comunitat Valenciana regulat en l'article 58 d'aquesta llei, s'aprovarà l'ordre de vedes de la Comunitat Valenciana que serà publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

3. A proposta del Consell de Caça de la Comunitat Valenciana, quan es preveja raonadament que les condicions que han de constar en les ordres anuals de vedes puguen no variar sensiblement en anys successius, podran establir-se ordres de vedes de duració plurianual.

Artículo 13

Responsabilidad por daños

1. Todo cazador está obligado a indemnizar los daños que cause con motivo del ejercicio de la caza, excepto cuando el hecho fuera debido única y exclusivamente a culpa o negligencia del perjudicado o a fuerza mayor.

2. En todo caso se estará a lo dispuesto en la normativa estatal de caza, así como en la legislación general y específica en materia de seguros.

Artículo 14

Del seguro obligatorio del cazador

1. Para el ejercicio de la caza con armas, el cazador ha de tener suscrito y vigente un seguro de responsabilidad civil de daños a terceros y a sus bienes.

2. Las cuantías mínimas indemnizatorias serán las que en cada momento determine la legislación vigente sobre la materia.

3. Por lo demás, se estará a lo dispuesto en la legislación general y específica en materia de seguros.

Artículo 15

Documentación

1. El cazador deberá llevar siempre consigo el DNI o pasaporte, la licencia de caza, los documentos que acrediten la suscripción y vigencia del seguro de responsabilidad civil del cazador y el pago de las correspondientes tasas y, en su caso, el permiso del titular del coto.

2. Si caza con arma de fuego, arcos u otros medios tradicionales, deberá llevar siempre consigo los correspondientes permisos, licencias o tarjetas de armas; y si emplea otros medios, la correspondiente autorización.

3. La documentación anteriormente citada deberá ser exhibida a requerimiento de las autoridades y sus agentes.

TÍTULO III

DE LA PLANIFICACIÓN Y ORDENACIÓN CINEGÉTICA

Artículo 16

Orden anual de vedas

1. La orden de vedas tiene por principal objeto fijar las especies, fechas y condiciones en que ha de desarrollarse la actividad cinegética.

2. Cada año, oído el Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana regulado en el artículo 58 de esta ley, se aprobará la orden de vedas de la Comunidad Valenciana que será publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

3. A propuesta del Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana, cuando se prevea razonadamente que las condiciones que han de constar en las órdenes anuales de vedas puedan no variar sensiblemente en años sucesivos, podrán establecerse órdenes de vedas de duración plurianual.

Article 17*Plans d'aprofitament cinegètic*

1. El Pla d'Aprofitament Cinegètic té la finalitat de fomentar i protegir la riquesa cinegètica, ordenant racionalment l'aprofitament dels vedats, a l'efecte del qual determinarà amb exactitud les modalitats de caça, els períodes, les quanties de les captures, i el manteniment i la millora dels hàbitats i de les espècies.

2. En terrenys vedats, qualsevol que en siga la classe i extensió, no podrà practicar-se la caça sense disposar d'un pla d'aprofitament cinegètic aprovat per la direcció general competent.

3. El Pla d'Aprofitament Cinegètic tindrà una vigència de cinc anys, i podrà ser modificat, a instàncies del titular, si varien les circumstàncies que van servir de base a l'aprovació.

4. Tots els plans han d'anar firmats per un tècnic competent i acceptats pel titular del vedat.

5. El contingut, la metodologia i el procediment d'aprovació dels plans s'establirà reglamentàriament. En tot cas, els plans inclouran, almenys, apartats relatius als següents temes:

- Informació de caràcter administratiu.
- Característiques naturals i socioeconòmiques.
- Potencialitat i estat de les poblacions cinegètiques.
- Pla de caça.
- Pla de millores cinegètiques.
- Pressupost.
- Cartografia.

6. En tot cas, el contingut i l'execució dels plans d'aprofitament cinegètic hauran de respectar allò que s'ha previst en els plans, programes o altres instruments normatius o d'ordenació dels espais naturals protegits o de les espècies protegides o amenaçades de flora o fauna silvestre.

Article 18*Directrius d'ordenació cinegètica*

La conselleria podrà establir directrius d'ordenació cinegètica en aquelles comarques naturals, en les quals per les característiques de les espècies cinegètiques siga convenient mantenir la qualitat genètica de les poblacions i la unitat de gestió.

TÍTOL IV**DE L'EXERCICI DE LA CAÇA****Article 19***Arts o mitjans massius o no selectius de caça*

1. En l'àmbit de les espècies objecte de regulació per aquesta llei, queda prohibida:

a) La tinença, utilització i comercialització de tots els procediments massius o no selectius per a la captura d'animals, en particular verins o trampes, com també aquells que puguin causar localment la desaparició o puguin turbar greument la tranquil·litat de les poblacions d'una espècie.

b) En el cas particular de les aus silvestres, el recurs a qualsevol mitjà, instal·lació o mètode de captura o de mort massiva o no selectiva, o que pugui causar localment la de-

Artículo 17*Planes de aprovechamiento cinegético*

1. El Plan de Aprovechamiento Cinegético tiene la finalidad de fomentar y proteger la riqueza cinegética, ordenando racionalmente el aprovechamiento de los acotados, a cuyo efecto determinará con exactitud las modalidades de caza, períodos, cuantías de las capturas, y el mantenimiento y mejora de los hábitats y de las especies.

2. En terrenos acotados, cualquiera que sea su clase y extensión, no podrá practicarse la caza sin contar con un plan de aprovechamiento cinegético aprobado por la dirección general competente.

3. El Plan de Aprovechamiento Cinegético tendrá una vigencia de cinco años, y podrá ser modificado, a instancias del titular, si variaran las circunstancias que sirvieron de base a su aprobación.

4. Todos los planes han de ir firmados por un técnico competente y aceptados por el titular del coto.

5. El contenido, metodología y procedimiento de aprobación de los planes se establecerá reglamentariamente. En todo caso, los planes incluirán, al menos, apartados relativos a los siguientes temas:

- Información de carácter administrativo.
- Características naturales y socioeconómicas.
- Potencialidad y estado de las poblaciones cinegéticas.
- Plan de caza.
- Plan de mejoras cinegéticas.
- Presupuesto.
- Cartografía.

6. En todo caso, el contenido y ejecución de los planes de aprovechamiento cinegético deberán respetar lo previsto en los planes, programas u otros instrumentos normativos o de ordenación de los espacios naturales protegidos o de las especies protegidas o amenazadas de flora o fauna silvestre.

Artículo 18*Directrices de ordenación cinegética*

La conselleria podrà establir directrices de ordenación cinegética en aquellas comarcas naturales, en las que por las características de las especies cinegéticas sea conveniente mantener la calidad genética de sus poblaciones y la unidad de gestión.

TÍTULO IV**DEL EJERCICIO DE LA CAZA****Artículo 19***Artes o medios masivos o no selectivos de caza*

1. En el ámbito de las especies objeto de regulación por la presente ley, queda prohibida:

a) La tenencia, utilización y comercialización de todos los procedimientos masivos o no selectivos para la captura de animales, en particular venenos o trampas, así como aquellos que puedan causar localmente la desaparición o turbar gravemente la tranquilidad de las poblaciones de una especie.

b) En el caso particular de las aves silvestres, el recurso a cualquier medio, instalación o método de captura o de muerte masiva o no selectiva, o que pudiera causar local-

saparició d'una espècie d'au, de conformitat amb allò establert en la Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, del Consell, relativa a la conservació d'aus silvestres.

c) En el cas dels mamífers que figuren en l'annex V de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, del Consell, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestre, com també les successives ampliacions o modificacions d'aquesta, queda prohibit l'ús dels mitjans no selectius que puguin provocar la desaparició a nivell local o perjudicar greument la tranquil·litat de les poblacions d'aquestes espècies, i en especial, dels esmentats en les annexos VI.a i VI.b de l'esmentada directiva.

2. Les anteriors prohibicions podran alçar-se, mitjançant autorització administrativa, en els següents casos:

a) En general, per a la fauna silvestre, si no hi ha cap altra solució satisfactòria, quan concórrega alguna de les següents circumstàncies: per a evitar efectes perjudicials a la salut i seguretat de les persones; per a evitar efectes perjudicials a les espècies protegides; per a prevenir perjudicis importants als cultius, el bestiar, els boscos, la caça, la pesca i la qualitat de les aigües; quan calga per raó d'investigació, educació, repoblació o reintroducció, o quan calga per a la cria en captivitat; per a prevenir accidents en relació amb la seguretat aèria; per a permetre en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius i tradicionals la captura, retenció, o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies cinegètiques en petites quantitats i amb les limitacions necessàries per a garantir la conservació de les espècies.

b) En el cas d'aus silvestres, si no hi ha cap altra solució satisfactòria, pels motius indicats en els apartats a), b) i c) de l'article 9.1 de la Directiva 79/409/CEE.

c) En el cas dels animals que figuren en l'annex V de la Directiva 92/43/CEE, sempre que no hi haja cap altra solució satisfactòria, i que això no implique perjudicar el manteniment, en un estat de conservació favorable, de les poblacions de l'espècie de què es tracte en la seua àrea de distribució natural, pels motius indicats en els apartats a), b), c), d) i e) de l'article 16.1 de l'esmentada directiva.

3. L'autorització administrativa haurà de ser motivada i especificar les espècies a què es refereix; els mitjans, els sistemes o mètodes que s'han emprat i els límits, com també el personal qualificat, si escau; les condicions de risc i les circumstàncies de temps i lloc; els controls que s'exerciran, si escau; i l'objectiu o raó de l'acció.

4. L'autorització administrativa es formalitzarà mitjançant una resolució, emesa per la conselleria competent, i en aquesta hauran de figurar els apartats abans especificats, excepte aquells que resulten innecessaris per definir-se amb suficient claredat en normes o reglaments específics que els regulen a la Comunitat Valenciana; aquestes normes indicaran quina és l'autoritat facultada per a declarar que es reuneixen les condicions requerides i per a decidir quins mitjans, instal·lacions o mètodes es poden aplicar, dins de quins límits i per part de quines persones.

5. Tots els mètodes de caça afectats per l'apartat anterior podran ser objecte de reglamentació específica; aquestes reglamentacions podran establir sistemes simplificats d'autorització mitjançant l'emissió de carnets o permisos, respectant allò que s'ha previst en els dos apartats anteriors.

mente la desaparición de una especie de ave, de conformidad con lo establecido en la Directiva 79/409/CEE, de 2 de abril de 1979, del Consejo, relativa a la conservación de aves silvestres.

c) En el caso de los mamíferos que figuren en el anexo V de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de mayo, del Consejo, relativa a la conservación de los hábitats naturales y de la fauna y flora silvestre, así como sus sucesivas ampliaciones o modificaciones, queda prohibido el empleo de los medios no selectivos que puedan provocar la desaparición a nivel local o perjudicar gravemente la tranquilidad de las poblaciones de dichas especies, y en especial, de los citados en los anexos VI.a y VI.b de la citada directiva.

2. Las anteriores prohibiciones podrán levantarse, mediante autorización administrativa, en los siguientes casos:

a) En general, para la fauna silvestre, si no hubiere otra solución satisfactoria, cuando concorra alguna de las siguientes circunstancias: para evitar efectos perjudiciales a la salud y seguridad de las personas; para evitar efectos perjudiciales a las especies protegidas; para prevenir perjuicios importantes a los cultivos, el ganado, los bosques, la caza, la pesca y la calidad de las aguas; cuando sea necesario por razón de investigación, educación, repoblación o reintroducción, o cuando se precise para la cría en cautividad; para prevenir accidentes en relación con la seguridad aérea; para permitir en condiciones estrictamente controladas y mediante métodos selectivos y tradicionales la captura, retención, o cualquier otra explotación prudente de determinadas especies cinegéticas en pequeñas cantidades y con las limitaciones precisas para garantizar la conservación de las especies.

b) En el caso de aves silvestres, si no hubiere otra solución satisfactoria, por los motivos indicados en los apartados a), b) y c) del artículo 9.1 de la Directiva 79/409/CEE.

c) En el caso de los animales que figuren en el anexo V de la Directiva 92/43/CEE, siempre que no exista otra solución satisfactoria, y que ello no suponga perjudicar el mantenimiento, en un estado de conservación favorable, de las poblaciones de la especie de que se trate en su área de distribución natural, por los motivos indicados en los apartados a), b), c), d) y e) del artículo 16.1 de la citada directiva.

3. La autorización administrativa deberá ser motivada y especificar las especies a que se refiera; los medios, los sistemas o métodos a emplear y sus límites, así como el personal cualificado, en su caso; las condiciones de riesgo y las circunstancias de tiempo y lugar; los controles que se ejercerán, en su caso; y el objetivo o razón de la acción.

4. La autorización administrativa se formalizará mediante resolución, emitida por la conselleria competente, figurando en la misma los apartados antes especificados, salvo aquellos que resulten innecesarios por definirse con suficiente claridad en normas o reglamentos específicos que los regulen en la Comunidad Valenciana; dichas normas indicarán cuál es la autoridad facultada para declarar que se reúnen las condiciones requeridas y para decidir qué medios, instalaciones o métodos se pueden aplicar, dentro de qué límites y por parte de qué personas.

5. Todos los métodos de caza afectados por el apartado anterior podrán ser objeto de reglamentación específica; dichas reglamentaciones podrán establecer sistemas simplificados de autorización a través de la emisión de carnés o permisos, respetando lo previsto en los dos apartados anteriores.

Article 20*Arts o mitjans tradicionals*

1. De conformitat amb el que disposen els articles 2, 7 i 9 del Conveni de Berna i 2, 7 i 9 de la Directiva 79/409, de Conservació de les Aves Silvestres, i 28 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i en condicions de rigorós control, s'autoritza la caça amb mitjans, útils o arts tradicionals a la Comunitat Autònoma Valenciana, com són la caça amb arc, amb xarxes, parany, la de la perdiu amb reclam mascle i la falconeria.

2. Reglamentàriament es desenvoluparà i concretarà el mode d'ús dels mètodes i modes tradicionals, com també els requisits de concessió d'autoritzacions excepcionals.

3. Per a la captura de tords amb parany, per a la d'aus fringíl·lides amb xarxa, i per a la cria, tinença i ús per a la caça d'aus de falconeria caldrà estar en possessió d'un carnet personal i intransferible.

4. La caça amb gossos i sense armes o altres similars podran ser objecte de regulació periòdica en l'àmbit de les ordres de vedes o figurar convenientment en els plans d'aprofitament cinegètic.

5. Seran objecte de reglamentació especial la tinença, producció i utilització d'aus per a falconeria, i s'establiran adequats bancs de mostres per a identificació genètica. Els propietaris, tinents o productors d'aquestes aus estan obligats en tot moment a:

a) Ceder o facilitar l'extracció de les mostres biològiques sol·licitades per la conselleria competent.

b) Facilitar en tot moment la inspecció de les instal·lacions.

c) Posseir i custodiar la documentació acreditativa de l'origen legal i l'autorització de tinença o ús dels exemplars.

d) Mantenir les aus seguint les prescripcions que s'establisquen sobre marcatge, dimensions d'habitacles o altres necessàries per a la identificació i el manteniment de les aus.

e) Seguir les directrius que s'establisquen sobre hibridació, maneig o manipulació genètica, o dels processos reproductius.

f) Posseir i utilitzar exclusivament espècimens de les espècies pures o híbrides permeses.

g) En el cas dels productors, mantenir els llibres de registre i complir les reglamentacions establides per als processos de producció i comercialització o exposició per al comerç.

Article 21*Batudes i ganxos*

1. Batuda o munteria és aquella modalitat tradicional de caça major que es practica baten, mitjançant gossos, una part de la forest cap a línies d'escopetes o armades que prèviament l'han tancada.

En tot cas, el nombre de gossos que s'empren haurà de ser igual o superior a 16 i el de caçadors igual o superior a 10. En cas contrari, es denominarà "ganxo".

2. Les gossades hauran d'estar matriculades i tenir pagada la corresponent taxa.

3. No podran realitzar-se batudes simultàniament en dos vedats confrontants, excepte acord entre els titulars dels vedats afectats.

Artículo 20*Artes o medios tradicionales*

1. De conformidad con lo dispuesto en los artículos 2, 7 y 9 del Convenio de Berna y 2, 7 y 9 de la Directiva 79/409, de Conservación de las Aves Silvestres, y 28 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, y en condiciones de riguroso control, se autoriza la caza con medios, útiles o artes tradicionales en la Comunidad Autónoma Valenciana, como son la caza con arco, con redes, parany, la de la perdiz con reclamo macho y la cetrería.

2. Reglamentariamente se desarrollará y concretará el modo de empleo de los métodos y modos tradicionales, así como los requisitos de concesión de autorizaciones excepcionales.

3. Para la captura de zorzales con parany, para la de aves fringílidas con red y para la cría, tenencia y empleo para la caza de aves de cetrería será necesario estar en posesión de un carné personal e intransferible.

4. La caza con perros y sin armas u otros similares podrán ser objeto de regulación periódica en el marco de las órdenes de vedas o figurar convenientemente en los planes de aprovechamiento cinegético.

5. Serán objeto de reglamentación especial la tenencia, producción y utilización de aves para cetrería, estableciéndose adecuados bancos de muestras para identificación genética. Los propietarios, tenentes o productores de estas aves están obligados en todo momento a:

a) Ceder o facilitar la extracción de las muestras biológicas solicitadas por la conselleria competente.

b) Facilitar en todo momento la inspección de las instalaciones.

c) Poseer y custodiar la documentación acreditativa del origen legal y autorización de tenencia y/o uso de los ejemplares.

d) Mantener las aves siguiendo las prescripciones que se establezcan sobre marcaje, dimensiones de habitáculos u otras necesarias para la identificación y mantenimiento de las aves.

e) Seguir las directrices que se establezcan sobre hibridación, manejo o manipulación genética, o de los procesos reproductivos.

f) Poseer y utilizar exclusivamente especímenes de las especies puras o híbridas permitidas.

g) En el caso de los productores, mantener los libros de registro y cumplir con las reglamentaciones establecidas para los procesos de producción y comercialización o exposición para el comercio.

Artículo 21*Batidas y ganchos*

1. Batida o montería es aquella modalidad tradicional de caza mayor que se practica batiendo, mediante perros, una mancha de monte hacia líneas de escopetas o armadas que previamente la han cerrado.

En todo caso, el número de perros que se empleen habrá de ser igual o superior a 16 y el de cazadores igual o superior a 10. En caso contrario, se denominará "gancho".

2. Las rehalas habrán de estar matriculadas y tener abonada la correspondiente tasa.

3. No podrán celebrarse batidas simultáneamente en dos cotos colindantes, salvo acuerdo entre los titulares de los cotos afectados.

4. Només podran efectuar-se batudes i ganxos en terrenys vedats.

5. La realització de batudes es regularà en el Pla d'Aprofitament Cinegètic de cada vedat.

Article 22

Esquivaments

1. Esquivament és aquella modalitat de caça menor en la qual un grup de persones denominades esquivadors, baten o espanten les perdius o altres peces de caça cap a una línia de caçadors.

2. Només podran realitzar-se esquivaments en terrenys vedats, sempre i quan aquesta modalitat estiga prevista i autoritzada en el Pla d'Aprofitament Cinegètic.

3. Tots els llocs estaran proveïts de pantalles laterals que impossibiliten el tir en direcció als llocs contigus.

Article 23

Gossos

1. Els amos de gossos, siguen de caça o no, queden obligats:

a) A complir les prescripcions legals sobre tinença, identificació i vacunació.

b) A tenir-los sota control rigorós quan circulen per terrenys cinegètics i zones de seguretat, o on hi haja espècies faunístiques que puguin ser molestades o danyades. El mode de control es determinarà reglamentàriament.

c) A indemnitzar els danys que causen.

2. Les gossades, el nombre de gossos de les quals no serà inferior a 16 ni superior a 40, hauran d'estar registrades i disposar de la corresponent llicència o autorització administrativa. Així mateix, hauran d'estar registrades com a nucli zoològic a nom d'un sol titular.

3. La conselleria promourà la cria i selecció de gossos de caça de races autòctones.

4. La conselleria autoritzarà zones per a l'ensinistrament de gossos de caça, amb armes o sense.

5. Els titulars de gossades hauran de tenir subscrita i vigent una assegurança de responsabilitat civil per a cobrir els danys que en l'exercici de la caça puguin causar aquelles.

Article 24

Prohibicions generals

1. La caça només podrà practicar-se amb els mitjans, en les èpoques, sobre les peces, als terrenys i en les condicions determinades en aquesta llei.

2. La caça als terrenys no vedats podrà sotmetre's a les restriccions que, en benefici de la caça, es determinen reglamentàriament.

3. Amb caràcter general queda prohibit:

a) Caçar en època de veda.

b) Caçar fora del període comprés entre una hora abans d'eixir el sol i una hora després de la posta d'aquest.

c) Caçar en els dies de fortuna. Són dies de fortuna aquells que com a conseqüència de malalties, incendis, inundacions, boira, nevades o altres circumstàncies excepcionals, els animals veuen disminuïdes les seues possibilitats de defensa.

4. Sólo podrán celebrarse batidas y ganchos en terrenos acotados.

5. La celebración de batidas se regulará en el Plan de Aprovechamiento Cinegético de cada coto.

Artículo 22

Ojeos

1. Ojeo es aquella modalidad de caza menor en la que un grupo de personas llamadas ojeadores baten o espantan las perdices u otras piezas de caza hacia una línea de cazadores.

2. Sólo podrán celebrarse ojeos en terrenos acotados, siempre y cuando esta modalidad se encuentre contemplada y autorizada en el Plan de Aprovechamiento Cinegético.

3. Todos los puestos estarán provistos de pantallas laterales que imposibiliten el tiro en dirección a los puestos contiguos.

Artículo 23

Perros

1. Los dueños de perros, sean de caza o no, quedan obligados:

a) A cumplir las prescripciones legales sobre tenencia, identificación y vacunación.

b) A tenerlos bajo control riguroso cuando circulen por terrenos cinegéticos y zonas de seguridad, o donde existan especies faunísticas que puedan ser molestadas o dañadas. El modo de control se determinará reglamentariamente.

c) A indemnizar los daños que causen.

2. Las rehalas, cuyo número de perros no será inferior a 16 ni superior a 40, deberán estar registradas y contar con la correspondiente licencia o autorización administrativa. Asimismo, deberán estar registradas como núcleo zoológico a nombre de un sólo titular.

3. La conselleria promoverá la cría y selección de perros de caza de razas autóctonas.

4. La conselleria autorizará zonas para el adiestramiento de perros de caza, con o sin armas.

5. Los titulares de rehalas deberán tener suscrito y vigente un seguro de responsabilidad civil para cubrir los daños que en el ejercicio de la caza puedan causar aquéllas.

Artículo 24

Prohibiciones generales

1. La caza sólo podrá practicarse con los medios, en las épocas, sobre las piezas, en los terrenos y en las condiciones determinadas en la presente ley.

2. La caza en los terrenos no acotados podrá someterse a las restricciones que, en beneficio de la caza, se determinen reglamentariamente.

3. Con carácter general queda prohibido:

a) Cazar en época de veda.

b) Cazar fuera del período comprendido entre una hora antes de salir el sol y una hora después de su puesta.

c) Cazar en los días de fortuna. Son días de fortuna aquellos en que como consecuencia de enfermedades, incendios, inundaciones, niebla, nevadas u otras circunstancias excepcionales, los animales ven disminuidas sus posibilidades de defensa.

d) Caçar servint-se d'animals o des de vehicles com a mitjà d'ocultació.

e) Entrar amb armes preparades per a l'ús en terrenys o en èpoques en què no estiga permès fer-ho. En el cas d'armes de foc, es consideraran preparades per a l'ús quan, estant desenfundades, continguin munició als carregadors.

f) Usar armes de foc, excepte de salva, els secretaris, esquivadors, batedors, gossers i altres auxiliars del caçador.

g) Caçar sense portar la corresponent documentació.

h) El transport comercial de peces de caça sense les pertinents autoritzacions, excepte per a l'autoconsum o en el cas de trofeus de caça per a la seua naturalització.

i) Caçar amb reclam de perdiu femella.

j) Caçar emprant magnetòfons com a reclam.

k) La destrucció d'hàbitats, nius o caus de qualsevol tipus d'espècies faunístiques.

l) Qualsevol pràctica fraudulenta per a atraure o espantar la caça.

m) L'espera en abeuradors o menjadores, excepte en els casos que es determine reglamentàriament.

n) Caçar a menys de 500 metres d'on s'estiga celebrant una munteria o a menys de 250 d'on s'estiga celebrant un esquivament.

o) Caçar amb arts o mitjans no autoritzats, en allò no previst en altres apartats d'aquesta llei.

p) La caça amb llum artificial.

q) Caçar femelles de caça major seguides de cries.

4. Reglamentàriament es determinaran aquelles prohibicions que podran ser alçades per la direcció general competent mitjançant autorització administrativa expressa o en el Pla d'Aprofitament Cinegètic.

5. La caça per mètodes no tradicionals dins de terrenys agrícoles estarà permesa amb caràcter general, i es podrà limitar reglamentàriament en els casos i les condicions necessaris per a evitar danys produïbles a les collites pel trànsit de caçadors o l'ús de les armes.

TÍTOL V

DE LES ESPÈCIES CINEGÈTIQUES

Article 25

Espècies cinegètiques

1. A l'efecte d'aquesta llei seran espècies cinegètiques aquelles que es definisquen reglamentàriament com a tals. El terme "espècie" a què es refereix aquesta llei inclou, a l'efecte biològic, tant les espècies pures com les híbrides.

2. A l'efecte de l'ordenació cinegètica, les espècies es classifiquen com de caça major i menor, i aquestes últimes en aquàtiques o no aquàtiques.

3. La conselleria, oït el Consell de Caça de la Comunitat Valenciana, aprovarà en l'ordre anual de vedes la llista d'espècies caçables que, en cap cas, podrà afectar les espècies catalogades o protegides.

4. La conselleria promourà el manteniment i la recuperació de la puresa de les espècies autòctones de caça, mitjançant la creació de reserves genètiques, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

5. La conselleria reglamentàriament establirà totes les mesures que considere necessàries per a garantir el manteniment d'adequats nivells poblacionals de les espècies cinegètiques. Entre aquestes, l'establiment de vedes o norma-

d) Cazar sirviéndose de animales o desde vehículos como medio de ocultación.

e) Entrar con armas listas para su uso en terrenos o en épocas en que no esté permitido hacerlo. En el caso de armas de fuego, se considerarán listas para su uso cuando, estando desenfundadas, contengan munición en sus cargadores.

f) Usar armas de fuego, salvo para fogueo, a los secretarios, ojeadores, batidores, perreros y demás auxiliares del cazador.

g) Cazar sin portar la correspondiente documentación.

h) El transporte comercial de piezas de caza sin las pertinentes autorizaciones, salvo para su autoconsumo o en el caso de trofeos de caza para su naturalización.

i) Cazar con reclamo de perdiz hembra.

j) Cazar empleando magnetófonos como reclamo.

k) La destrucción de hábitats, nidos o vivares de cualquier tipo de especies faunísticas.

l) Cualquier práctica fraudulenta para atraer o espantar la caza.

m) La espera en aguaderos o cebaderos, excepto en los casos en que se determine reglamentariamente.

n) Cazar a menos de 500 metros de donde se esté celebrando una montería o a menos de 250 de donde se esté celebrando un ojeo.

o) Cazar con artes o medios no autorizados, en lo no previsto en otros apartados de esta ley.

p) La caza con luz artificial.

q) Cazar hembras de caza mayor seguidas de crías.

4. Reglamentariamente se determinarán aquellas prohibiciones que podrán ser levantadas por la dirección general competente mediante autorización administrativa expresa o en el Plan de Aprovechamiento Cinegético.

5. La caza por métodos no tradicionales dentro de terrenos agrícolas estará permitida con carácter general, pudiendo limitarse reglamentariamente en los casos y condiciones necesarios para evitar daños producibles a las cosechas por el tránsito de cazadores o el empleo de las armas.

TÍTULO V

DE LAS ESPECIES CINEGÉTICAS

Artículo 25

Especies cinegéticas

1. A los efectos de esta ley serán especies cinegéticas aquellas que se definan reglamentariamente como tales. El término "especie" a que se refiere esta ley abarca, a efectos biológicos, tanto a las especies puras como a las híbridas.

2. A los efectos de la ordenación cinegética, las especies se clasifican como de caza mayor y menor, y éstas últimas en acuáticas o no acuáticas.

3. La conselleria, oído el Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana, aprobará en la orden anual de vedas la relación de especies cazables que, en ningún caso, podrá afectar a las especies catalogadas o protegidas.

4. La conselleria promoverá el mantenimiento y recuperación de la pureza de las especies autóctonas de caza, mediante la creación de reservas genéticas, en los términos que se establezcan reglamentariamente.

5. La conselleria reglamentariamente establecerá cuantas medidas considere necesarias para garantizar el mantenimiento de adecuados niveles poblacionales de las especies cinegéticas. Entre ellas, el establecimiento de vedas o

tives reguladores, per a les recol·leccions de bolets, espàrrecs i altres productes naturals.

Article 26

Peces de caça

1. S'entén per peça de caça qualsevol exemplar de les espècies declarades caçables en les ordres anuals de vedes.
2. Els animals domèstics assilvestrats que puguin causar danys a la fauna cinegètica, transmetre malalties o hibridar-se amb la fauna silvestre, afectant a la puresa genètica d'aquestes o als seus nivells poblacionals, encara que no tinguin la condició de peça de caça, podran ser abatuts o capturats en les formes i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

Article 27

Malalties i epizooties

1. La conselleria i els titulars de drets cinegètics adoptaran les mesures necessàries per a evitar que les peces de caça es vegin afectades per malalties o puguin transmetre-les.
2. Els caçadors, els titulars de vedats i els ajuntaments estan obligats a notificar a la conselleria l'aparició de qualsevol malaltia o focus infecciosos.
3. Si escau, la conselleria podrà declarar emergències zoonosàniques i adoptar les mesures que estime adequades, que seran d'obligat compliment pels caçadors, titulars de vedats o altres persones relacionades amb l'activitat cinegètica.

Article 28

Propietat de les peces de caça

1. Quan l'acció de caçar s'adapte a les prescripcions d'aquesta llei, el caçador adquireix la propietat de les peces de caça mitjançant l'ocupació. S'entenen ocupades les peces des del moment de la mort o captura d'aquestes.
2. En l'acció de caçar, quan hi haja dubte respecte de la propietat de les peces de caça, s'aplicaran els usos i costums del lloc. En el seu defecte, el dret de propietat sobre la peça cobrada o el seu trofeu correspondrà al caçador que li haja donat mort, si es tracta de peces de caça menor, i a l'autor de la primera sang, quan es tracte de peces de caça major. En el cas d'aus, la propietat correspondrà a qui les haja abatudes.
3. El caçador que ferisca una peça de caça té dret a cobrar-la encara que entre en propietat aliena, sempre tenint en compte que:
 - a) Quan aquest estiga tancat, caldrà un permís del titular o del seu representant per a penetrar-hi. Si el permís d'accés li fóra denegat, tindrà dret que se li entregue la peça, ferida o morta, sempre que siga trobada i pugui ser agafada.
 - b) En terrenys oberts i per a peces de caça menor, no serà necessari aquest permís, sempre que aquella es trobe en un lloc visible des del límit i el caçador entre a cobrar la peça sol, amb l'arma descarregada i oberta i amb el gos lligat.
 - c) En tot cas, queda prohibit l'exercici de la caça, en terreny alié, aprofitant l'acció de cobrament de les peces ferides.
4. El caçador haurà d'indemnitzar els danys que cause amb motiu del cobrament de peces ferides.

normativas reguladoras para las recolecciones de setas, espárragos y otros productos naturales.

Artículo 26

Piezas de caza

1. Se entiende por pieza de caza cualquier ejemplar de las especies declaradas cazables en las órdenes anuales de vedas.
2. Los animales domésticos asilvestrados que puedan causar daños a la fauna cinegética, transmitir enfermedades o hibridarse con la fauna silvestre, afectando a la pureza genética de las mismas o a sus niveles poblacionales, aunque no tengan la condición de pieza de caza, podrán ser abatidos o capturados en las formas y condiciones que reglamentariamente se establezcan.

Artículo 27

Enfermedades y epizootias

1. La conselleria i los titulares de derechos cinegéticos adoptarán las medidas necesarias para evitar que las piezas de caza se vean afectadas o puedan transmitir enfermedades.
2. Los cazadores, los titulares de acotados y los ayuntamientos están obligados a notificar a la conselleria la aparición de cualquier enfermedad o foco infeccioso.
3. En su caso, la conselleria podrá declarar emergencias zoonosánicas y adoptar las medidas que estime adecuadas, que serán de obligado cumplimiento por los cazadores, titulares de cotos u otras personas relacionadas con la actividad cinegética.

Artículo 28

Propiedad de las piezas de caza

1. Cuando la acción de cazar se ajuste a las prescripciones de esta ley, el cazador adquiere la propiedad de las piezas de caza mediante la ocupación. Se entienden ocupadas tales piezas desde el momento de su muerte o captura.
2. En la acción de cazar, cuando haya duda respecto de la propiedad de las piezas de caza, se aplicarán los usos y costumbres del lugar. En su defecto, el derecho de propiedad sobre la pieza cobrada o su trofeo corresponderá al cazador que le hubiera dado muerte, si se trata de piezas de caza menor; y al autor de la primera sangre, cuando se trate de piezas de caza mayor. En el caso de aves, la propiedad corresponderá a quien las haya abatido.
3. El cazador que hiera una pieza de caza tiene derecho a cobrarla aunque entre en propiedad ajena, siempre teniendo en cuenta que:
 - a) Cuando éste estuviere cercado, será necesario permiso del titular o de su representante para penetrar en el mismo. Si el permiso de acceso le fuere denegado, tendrá derecho a que se le entregue la pieza, herida o muerta, siempre que fuera hallada y pudiera ser aprehendida.
 - b) En terrenos abiertos y para piezas de caza menor, no será necesario dicho permiso, siempre que aquella se encuentre en lugar visible desde la linde y el cazador entre a cobrar la pieza solo, con el arma descargada y abierta y con el perro atado.
 - c) En todo caso, queda prohibido el ejercicio de la caza, en terreno ajeno, aprovechando la acción de cobro de las piezas heridas.
4. El cazador deberá indemnizar los daños que causare con motivo del cobro de piezas heridas.

Article 29*Danys causats per les espècies cinegètiques*

1. Excepte prova en contrari, dels danys causats per les peces de caça respondran els titulars dels terrenys cinegètics dels quals racionalment procedisquen i l'aprofitament dels quals els estiga reconegut en la declaració de vedat. De no arribar-se a un acord sobre la quantia de la indemnització, podrà reclamar-se, davant la jurisdicció civil o la contenciosa administrativa, segons escaiga.

2. Els titulars de l'aprofitament cinegètic, o si hi manquen, el propietari del bé danyat o un caçador autoritzat per aquest, podran sol·licitar de la conselleria l'emissió d'autoritzacions per a la caça d'aquestes espècies a l'efecte de la prevenció de danys, en moments o condicions diferents als marcats amb caràcter general per a l'exercici cinegètic; aquestes autoritzacions especials s'emetràn d'acord amb el que estableix l'article 19 d'aquesta llei, fins i tot quan el procediment de caça utilitzat siga selectiu o no massiu.

Article 30*Control de les poblacions per danys*

1. Quan una espècie, per l'excessiva densitat, malalties o altres causes, puga resultar perjudicial per a la pròpia espècie o per a unes altres, o puga causar danys a la caça, les forests, la pesca, la ramaderia, l'agricultura o la salut o seguretat de les persones o els seus béns, la conselleria, d'ofici o a instància de part, i practicant prèviament la corresponent inspecció, autoritzarà la captura d'aquella espècie, i l'ús de mitjans o arts de captura proporcionalment adequats.

2. L'ús d'arts o mitjans per al control de depredadors i poblacions excendentàries serà autoritzat per la conselleria en els termes que s'establisquen reglamentàriament. Si escau, podrà obligar-se que l'activitat siga exercida per personal especialitzat, i podrà reglamentar-se igualment els sistemes d'accés o obtenció d'aquesta qualificació.

3. En els plans d'aprofitament cinegètic podrà preveure's un programa per al control de depredadors, mitjançant l'ús de mètodes adequats de captura, sempre subjecte a les condicions indicades en aquest article i, si escau, el que estableix l'article 19 d'aquesta llei.

Article 31*Canvi de categoria d'espècies*

La inclusió o exclusió d'una espècie en la categoria d'espècies cinegètiques s'establirà mitjançant un decret del Govern Valencià en el cas que es tracte d'espècies catalogades conformement amb allò que preveu l'article 29 de la Llei 4/1989, de 27 de març. En el cas d'altres espècies no incloses en aquesta categoria, aquesta modificació es farà mitjançant una ordre de la conselleria, tot això sense minva que, en l'ordre de vedes, es puguin excloure de l'aprofitament cinegètic, per a un temps o uns llocs concrets, determinades espècies.

Article 32*Exemplars d'espècies cinegètiques en captivitat*

1. Als exemplars d'espècies cinegètiques mantinguts en captivitat, els serà d'aplicació allò que disposa la Llei

Artículo 29*Daños causados por las especies cinegéticas*

1. Salvo prueba en contrario, de los daños causados por las piezas de caza responderán los titulares de los terrenos cinegéticos de los que racionalmente procedieran y cuyo aprovechamiento les estuviere reconocido en la declaración de acotado. De no llegarse a un acuerdo sobre la cuantía de la indemnización, podrá reclamarse, ante la jurisdicción civil o la contenciosa administrativa, según proceda.

2. Los titulares del aprovechamiento cinegético, o en su defecto el propietario del bien dañado o un cazador autorizado por éste, podrán solicitar de la conselleria la emisión de autorizaciones para la caza de estas especies a efectos de la prevención de daños, en momentos o condiciones diferentes a los marcados con carácter general para el ejercicio cinegético; dichas autorizaciones especiales se emitirán conforme a lo establecido en el artículo 19 de esta ley, aún cuando el procedimiento de caza utilizado fuera selectivo o no masivo.

Artículo 30*Control de las poblaciones por daños*

1. Cuando una especie, por su excesiva densidad, enfermedades u otras causas, pueda resultar perjudicial para la propia especie o para otras, o pueda causar daños a la caza, los montes, la pesca, la ganadería, la agricultura o la salud o seguridad de las personas o sus bienes, la conselleria, de oficio o a instancia de parte, y practicando previamente la correspondiente inspección, autorizará la captura de aquella especie, y el empleo de medios o artes de captura proporcionalmente adecuados.

2. El empleo de artes o medios para el control de depredadores y poblaciones excendentarias se autorizará por la conselleria en los términos que se establezcan reglamentariamente. En su caso, podrá obligarse a que la actividad se ejerza por personal especializado, pudiendo reglamentarse igualmente los sistemas de acceso u obtención de tal cualificación.

3. En los planes de aprovechamiento cinegético podrá contemplarse un programa para el control de depredadores, mediante el empleo de métodos adecuados de captura, siempre sujeto a las condiciones indicadas en este artículo y, en su caso, a lo establecido en el artículo 19 de esta ley.

Artículo 31*Cambio de categoría de especies*

La inclusión o exclusión de una especie en la categoría de especies cinegéticas se establecerá mediante decreto del Gobierno Valenciano en el caso de que se trate de especies catalogadas conforme a lo previsto en el artículo 29 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo. En el caso de otras especies no incluidas en esta categoría, tal modificación se realizará por orden de la conselleria, todo ello sin merma de que, a través de la orden de vedas, se puedan excluir del aprovechamiento cinegético, para tiempos o lugares concretos, determinadas especies.

Artículo 32*Ejemplares de especies cinegéticas en cautividad*

1. A los ejemplares de especies cinegéticas mantenidos en cautividad, les será de aplicación lo dispuesto en la Ley

4/1994, de 8 de juliol, sobre Protecció d'Animals de Companyia, a excepció dels exemplars regularment utilitzats com a reclams per a l'exercici de la caça.

2. No s'entendrà que estan en captivitat aquells exemplars d'espècies cinegètiques que es troben en l'interior de terrenys vedats tancats.

3. La conselleria, conjuntament amb la competent en matèria d'animals de companyia, podrà regular el règim de tinença, adquisició, transmissió o qualsevol altra incidència que afecte els exemplars d'espècies cinegètiques en captivitat.

TÍTOL VI

DELS TERRENYS DE CAÇA

CAPÍTOL I

CLASSIFICACIÓ DELS TERRENYS DE CAÇA

Article 33

Classificació dels terrenys

1. A l'efecte d'aquesta llei es distingeix entre terrenys d'aprofitament cinegètic i terrenys no cinegètics. Com a norma general, la caça només podrà exercir-se regularment als terrenys d'aprofitament cinegètic.

2. Els terrenys d'aprofitament cinegètic es classifiquen en:

- a) Terrenys vedats o vedats de caça, que poden ser:
 - Vedats privats de caça.
 - Vedats esportius de caça.
 - Àrees públiques de caça.
 - Reserves de caça.
- b) Terrenys no vedats

3. Els terrenys no cinegètics es classifiquen en:

- a) Refugis de fauna.
- b) Zones de seguretat.

4. Les figures anteriorment establides són, amb caràcter general, excloents entre elles, amb excepció de les reserves de caça i les zones de seguretat. Aquestes últimes, quan formen part del terreny vedat, computaran a l'efecte del càlcul de l'extensió total del vedat.

5. Als terrenys no vedats, només podrà exercir-se la caça per a les modalitats i circumstàncies regulades en l'article 20 d'aquesta llei, com també la modalitat de caça amb gossos i sense armes als llocs que específicament es designen amb aquest fi, i queda prohibit amb caràcter general l'exercici de la caça amb armes; aquest últim només podrà exercir-se, amb l'autorització prèvia singularitzada i de caràcter excepcional, quan se sol·licite per a la prevenció de danys, per alguna de les raons indicades en l'article 19. Les sol·licituds per a prevenció de danys, les hauran de fer els titulars del bé danyat o les persones específicament autoritzades per aquests. Igualment, la caça per les modalitats establides en l'article 20, podrà executar-se sempre que no s'utilitzen o modifiquen béns pertanyents al propietari, o que es posseïssa el permís o l'aprovació d'aquest per a fer-ho.

6. La conselleria vetllarà perquè, aquells terrenys no vedats que per la seua superfície i característiques puguin ser objecte d'un ordenat aprofitament cinegètic, passen a categories apropiades per a això, mitjançant la conversió preferent en àrees de caça de la Generalitat Valenciana.

4/1994, de 8 de julio, sobre Protección de Animales de Compañía, a excepción de los ejemplares regularmente utilizados como reclamos para el ejercicio de la caza.

2. No se entenderá que están en cautividad aquellos ejemplares de especies cinegéticas que se encuentren en el interior de terrenos acotados cercados.

3. La conselleria, conjuntamente con la competente en materia de animales de compañía, podrá regular el régimen de tenencia, adquisición, transmisión o cualquier otra incidencia que afecte a los ejemplares de especies cinegéticas en cautividad.

TÍTULO VI

DE LOS TERRENOS DE CAZA

CAPÍTULO I

CLASIFICACIÓN DE LOS TERRENOS DE CAZA

Artículo 33

Clasificación de los terrenos

1. A los efectos de esta ley se distingue entre terrenos de aprovechamiento cinegético y terrenos no cinegéticos. Como norma general, la caza sólo podrá ejercerse regularmente en los terrenos de aprovechamiento cinegético.

2. Los terrenos de aprovechamiento cinegético se clasifican en:

- a) Terrenos acotados o cotos de caza, que pueden ser:
 - Cotos privados de caza.
 - Cotos deportivos de caza.
 - Áreas públicas de caza.
 - Reservas de caza.
- b) Terrenos no acotados.

3. Los terrenos no cinegéticos se clasifican en:

- a) Refugios de fauna.
- b) Zonas de seguridad.

4. Las figuras anteriormente establecidas son, con carácter general, excluyentes entre sí, con excepción de las reservas de caza y las zonas de seguridad. Estas últimas, cuando formen parte del terreno acotado, computarán a efectos del cálculo de la extensión total del coto.

5. En los terrenos no acotados, sólo podrá ejercerse la caza para las modalidades y circunstancias reguladas en el artículo 20 de esta ley, así como la modalidad de caza con perros y sin armas en los sitios que específicamente se designen para ello, quedando prohibido con carácter general el ejercicio de la caza con armas; éste último sólo podrá ejercerse, previa autorización singularizada y de carácter excepcional, cuando se solicite para la prevención de daños, por alguna de las razones indicadas en el artículo 19. Las solicitudes para prevención de daños se realizarán por los titulares del bien dañado o por personas específicamente autorizadas por éstos. Igualmente, la caza por las modalidades establecidas en el artículo 20, podrá ejecutarse siempre que no se utilicen o modifiquen bienes pertenecientes al propietario, o que se posea el permiso o aprobación de éste para hacerlo.

6. La conselleria velará para que, aquellos terrenos no acotados que por su superficie y características puedan ser objeto de un ordenado aprovechamiento cinegético, pasen a categorías apropiadas para ello, mediante su conversión preferente en áreas de caza de la Generalitat Valenciana.

7. L'exercici de la caça en els espais naturals protegits es regularà per la normativa específica per a aquestes zones.

CAPÍTOL II DELS VEDATS DE CAÇA

Article 34

Definició i declaració de vedat

1. Es denomina vedat de caça o vedat tota superfície contínua de terreny, susceptible d'aprofitament cinegètic, que haja sigut declarada com a tal per la conselleria.

2. A l'efecte previst en el paràgraf anterior, no es considera interrompuda la continuïtat dels terrenys per l'existència de rius, cultius, vies i camins d'ús públic, ferrocarrils, pantans, canals o qualsevol altra construcció o accident del terreny, fins i tot quan en algunes d'aquestes àrees pugja estar permesa la caça amb caràcter general o excepcional.

3. La declaració de vedat es formalitzarà per resolució administrativa, després de l'expedient incoat a instància de qui tinga el dret de fitar, de conformitat amb el que preveu l'article 4.2 d'aquesta llei. Els requisits, els tràmits per a la declaració de vedat i la duració d'aquesta es determinaran reglamentàriament.

4. La declaració de vedat porta implícita la reserva del dret de caça a favor del seu titular de les espècies cinegètiques declarades d'aprofitament precisament en aqueix vedat.

5. La Comunitat Autònoma Valenciana subscriurà amb les comunitats autònomes limítrofes els acords o convenis que calguen per a l'adscripció administrativa de vedats amb superfícies en dos o més comunitats autònomes.

6. Els vedats prèviament establits podran modificar la seua superfície cinegètica pels procediments d'ampliació i segregació, que es formalitzaran mitjançant una resolució administrativa, iniciant-se els expedients a instància del titular cinegètic i del propietari del terreny respectivament; en ambdós casos es donarà audiència als titulars de drets cinegètics preexistents. El procediment habitual d'ampliació serà l'agregació voluntària de terrenys, amb l'autorització dels propietaris o titulars de drets referits en l'article 4.2. Excepcionalment podrà resoldre's l'agregació sense aquesta autorització, d'acord amb el procediment que s'establisca reglamentàriament.

7. Quan els terrenys vedats no complisquen les finalitats marcades en aquesta llei, o els requisits o les condicions establits per a la seua creació o funcionament, podrà incoarse, prèvia audiència dels interessats, un expedient d'anul·lació de la declaració del vedat; una vegada iniciat l'expedient podrà acordar-se la suspensió cautelar de l'aprofitament cinegètic.

8. L'anul·lació d'un vedat de caça es produirà també per les següents causes:

- a) Mort o extinció de la personalitat jurídica del titular.
- b) Renúncia del titular.
- c) Resolució administrativa ferma recaiguda en expedient sancionador.
- d) Resolució judicial ferma.
- e) Per les altres causes establides legalment.

7. El ejercicio de la caza en los espacios naturales protegidos se regulará por la normativa específica para dichas zonas.

CAPÍTULO II DE LOS COTOS DE CAZA

Artículo 34

Definición y declaración de acotado

1. Se denomina coto de caza o acotado a toda superficie continua de terreno, susceptible de aprovechamiento cinegético, que haya sido declarada como tal por la conselleria.

2. A los efectos previstos en el párrafo anterior, no se considera interrumpida la continuidad de los terrenos por la existencia de ríos, cultivos, vías y caminos de uso público, ferrocarriles, pantanos, canales o cualquier otra construcción o accidente del terreno, aun cuando en algunas de dichas áreas pueda estar permitida la caza con carácter general o excepcional.

3. La declaración de acotado se formalizará por resolución administrativa, previo expediente incoado a instancia de quien tenga el derecho a acotar, de conformidad con lo previsto en el artículo 4.2 de esta ley. Los requisitos, trámites para la declaración de acotado y duración de ésta se determinarán reglamentariamente.

4. La declaración de acotado lleva implícita la reserva del derecho de caza a favor de su titular de las especies cinegéticas declaradas de aprovechamiento precisamente en ese coto.

5. La Comunidad Autónoma Valenciana suscribirá con las comunidades autónomas limítrofes los acuerdos o convenios que procedan para la adscripción administrativa de acotados con superficies en dos o más comunidades autónomas.

6. Los cotos previamente establecidos podrán modificar su superficie cinegética por los procedimientos de ampliación y segregación, que se formalizarán mediante resolución administrativa, iniciándose los expedientes a instancia del titular cinegético y del propietario del terreno respectivamente; en ambos casos se dará audiencia a los titulares de derechos cinegéticos preexistentes. El procedimiento habitual de ampliación será la agregación voluntaria de terrenos, con la autorización de los propietarios o titulares de derechos referidos en el artículo 4.2. Excepcionalmente podrá resolverse la agregación sin esta autorización, de acuerdo con el procedimiento que se establezca reglamentariamente.

7. Cuando los terrenos acotados no cumplan las finalidades marcadas en esta ley, o los requisitos o condiciones establecidos para su creación o funcionamiento, podrá incoarse, previa audiencia a los interesados, un expediente de anulación de la declaración del coto; una vez iniciado el expediente podrá acordarse la suspensión cautelar del aprovechamiento cinegético.

8. La anulación de un coto de caza se producirá también por las siguientes causas:

- a) Muerte o extinción de la personalidad jurídica del titular.
- b) Renuncia del titular.
- c) Resolución administrativa firme recaída en expediente sancionador.
- d) Resolución judicial firme.
- e) Por las demás causas establecidas legalmente.

Article 35

Espècies protegides i terrenys vedats

1. Per a la protecció i la millora d'espècies protegides o catalogades als terrenys vedats en els quals n'hi haja, els titulars, en els plans d'aprofitament cinegètic, hauran de preveure mesures per a la seua protecció, sempre d'acord amb la normativa bàsica estatal.

2. Amb aquest fi proteccionista, la Generalitat Valenciana podrà subscriure amb els titulars dels vedats convenis o acords que possibiliten la conservació i millora de les espècies i els seus hàbitats, i podrà concedir les ajudes a què es refereix l'article 54.

Article 36

Registre de terrenys vedats

Els vedats de caça, qualsevol que siga la seua modalitat, es trobaran inscrits en un registre, en el qual constaran les dades tècniques i de titularitat i el corresponent número de matrícula. Per a l'accés a les dades d'aquest registre s'estarà a allò que ha previst l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 37

Senyalització

1. Els terrenys cinegètics han d'estar senyalitzats en tots els límits i vies d'accés, segons es determine reglamentàriament.

2. Queda prohibida qualsevol acció no autoritzada consistent a enderrocar, destruir, pintar, modificar o fer desaparèixer senyals cinegètics.

3. En cas d'anul·lació d'un vedat de caça, en el qual els terrenys adquireixen la qualificació de no cinegètics, l'anterior titular queda obligat a la retirada de la senyalització en el termini que siga establert per la conselleria competent; en cas d'incompliment, l'administració podrà realitzar aquesta retirada subsidiàriament, a costa de l'antic titular.

Article 38

Superfícies mínimes

1. Si el principal objecte d'aprofitament és la caça menor, la superfície mínima serà de 250 hectàrees.

2. Si es tracta de vedats de caça en què el principal objecte d'aprofitament siguen les aus aquàtiques, la superfície mínima serà de 100 hectàrees.

3. Si el principal objecte d'aprofitament del vedat és la caça major, la superfície mínima serà de 500 hectàrees.

Article 39

Caça en enclavaments

1. Es denomina enclavament tot terreny que, sense haver estat vedat, estiga completament voltat per un vedat de caça.

2. Els propietaris d'enclavaments podran senyalitzar aquests terrenys, segons s'establisca reglamentàriament.

3. Amb caràcter general, els enclavaments es considera-

Artículo 35

Especies protegidas y terrenos acotados

1. Para la protección y mejora de especies protegidas o catalogadas en los terrenos acotados en los que las hubiere, los titulares, en los planes de aprovechamiento cinegético, contemplarán medidas en orden a su protección, siempre de acuerdo con la normativa básica estatal.

2. A tales efectos proteccionistas, la Generalitat Valenciana podrá suscribir con los titulares de los acotados convenios o acuerdos que posibiliten la conservación y mejora de las especies y sus hábitats, pudiendo conceder las ayudas a que se refiere el artículo 54.

Artículo 36

Registro de terrenos acotados

Los cotos de caza, cualquiera que sea su modalidad, se hallarán inscritos en un registro, en el que constarán los datos técnicos y de titularidad y el correspondiente número de matrícula. Para el acceso a los datos de dicho registro se estará a lo previsto en el artículo 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 37

Señalización

1. Los terrenos cinegéticos deben estar señalizados en todos sus linderos y vías de acceso, según se determine reglamentariamente.

2. Queda prohibida cualquier acción no autorizada consistente en derribar, destruir, pintar, modificar o hacer desaparecer señales cinegéticas.

3. En caso de anulación de un coto de caza, en los que los terrenos adquieren la calificación de no cinegéticos, el anterior titular queda obligado a la retirada de la señalización en el plazo que sea establecido por la conselleria competente; en caso de incumplimiento, podrá realizarse dicha retirada subsidiariamente por la administración, a costa del antiguo titular.

Artículo 38

Superficies mínimas

1. Si el principal objeto de aprovechamiento es la caza menor, la superficie mínima será de 250 hectáreas.

2. Si se trata de cotos de caza en los que el principal objeto de aprovechamiento sean las aves acuáticas, la superficie mínima será de 100 hectáreas.

3. Si el principal objeto de aprovechamiento del coto es la caza mayor, la superficie mínima será de 500 hectáreas.

Artículo 39

Caza en enclavados

1. Se denomina enclavado a todo terreno que, sin haber sido acotado, esté completamente rodeado por un coto de caza.

2. Los propietarios de enclavados podrán señalizar tales terrenos, según se establezca reglamentariamente.

3. Con carácter general, los enclavados se considerarán

ran terrenys no vedats, i seran susceptibles de la creació d'unes altres figures establides en l'article 33 pels motius previstos per a cada cas en aquesta llei.

Article 40

Vedats privats de caça

1. Els titulars a què es refereix l'article 4.2 d'aquesta llei, ja siguin particulars o entitats de dret públic o privat, podran sol·licitar i la conselleria reconèixer-los la constitució de vedats privats de caça.

2. Els terrenys integrats en aquests vedats podran pertànyer a un o diversos titulars que s'hagen associat per a aquesta finalitat. Aquesta associació i la cessió del dret de caça haurà de constar necessàriament per escrit.

3. La resolució administrativa declaratòria del vedat haurà de fer explícits els següents extrems:

- a) Nom o denominació del vedat i la seua ubicació.
- b) Titular.
- c) Extensió d'hectàrees.
- d) Número de matrícula i de registre.
- e) Tancaments.
- f) Si és de caça major, menor, aus aquàtiques o de caça intensiva.

g) Pla d'Aprofitament Cinegètic aprovat.

4. Reglamentàriament es determinaran les condicions i els requisits que han de reunir les sol·licituds per a la constitució de vedats privats i per a la seua anul·lació.

Article 41

Gravàmens

La declaració de vedat i el registre i la matrícula d'aquest meritara a favor de la Generalitat Valenciana una taxa anual d'acord amb el que preveu la Llei 12/1997, de 23 de desembre, de Taxes, de la Generalitat Valenciana, i la resta de normativa fiscal d'aplicació.

Article 42

Arrendament, sotsarrendament i cessió del dret de caça

1. Sense perjudici de la regulació civil, els contractes d'arrendament, sotsarrendament i cessió del dret de caça hauran de ser necessàriament formalitzats per escrit i notificar-se en el termini de 30 dies a la Conselleria de Medi Ambient.

2. La duració mínima d'aquests contractes serà la mateixa que la del Pla d'Aprofitament Cinegètic.

Article 43

Explotació o aprofitament intensiu

Els vedats privats de caça podran dedicar-se com a objecte principal de la seua activitat a l'explotació o l'aprofitament intensiu de la caça, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

Article 44

Vedats esportius de caça

1. Són vedats esportius de caça aquells que, reunint els requisits dels vedats privats, tinguen com a titular o sol·lici-

como terrenos no acotados, siendo susceptibles de la creación de otras figuras establecidas en el artículo 33 por los motivos previstos para cada caso en esta ley.

Artículo 40

Cotos privados de caza

1. Los titulares a que se refiere el artículo 4.2 de esta ley, ya sean particulares o entidades de derecho público o privado, podrán solicitar y la conselleria reconocerles la constitución de cotos privados de caza.

2. Los terrenos integrados en estos cotos podrán pertenecer a uno o varios titulares que se hayan asociado para esta finalidad. Esta asociación y la cesión del derecho de caza habrá de constar necesariamente por escrito.

3. La resolución administrativa declaratoria del coto deberá hacer explícitos los siguientes extremos:

- a) Nombre o denominación del coto y su ubicación.
- b) Titular.
- c) Extensión de hectáreas.
- d) Número de matrícula y de registro.
- e) Cerramientos.
- f) Si es de caza mayor, menor, aves acuáticas o de caza intensiva.

g) Plan de Aprovechamiento Cinegético aprobado.

4. Reglamentariamente se determinarán las condiciones y requisitos que han de reunir las solicitudes para la constitución de cotos privados y para su anulación.

Artículo 41

Gravámenes

La declaración de acotado y su registro y matrícula devengará a favor de la Generalitat Valenciana una tasa anual de acuerdo con lo previsto en la Ley 12/1997, de 23 de diciembre, de Tasas de la Generalitat Valenciana, y demás normativa fiscal de aplicación.

Artículo 42

Arriendo, subarriendo y cesión del derecho de caza

1. Sin perjuicio de su regulación civil, los contratos de arriendo, subarriendo y cesión del derecho de caza habrán de ser necesariamente formalizados por escrito y notificarse en el plazo de 30 días a la Conselleria de Medio Ambiente.

2. La duración mínima de estos contratos será la misma que la del Plan de Aprovechamiento Cinegético.

Artículo 43

Explotación o aprovechamiento intensivo

Los cotos privados de caza podrán dedicarse como objeto principal de su actividad a la explotación o aprovechamiento intensivo de la caza, en las condiciones que se establezcan reglamentariamente.

Artículo 44

Cotos deportivos de caza

1. Son cotos deportivos de caza aquellos que, reuniendo los requisitos de los cotos privados, tengan como titular o

tant la Federació de Caça de la Comunitat Valenciana o una societat federada de caça.

2. En aquests vedats, per la seua finalitat eminentment esportiva, queda totalment prohibida la venda o comerç dels passis o permisos de caça, o el de les espècies cinegètiques capturades.

3. El règim intern de funcionament d'aquests vedats serà el que determine la Federació de Caça, en el marc d'aquesta llei i del seu reglament.

4. Per a la sol·licitud i la resolució declaratòria de vedat i per a la seua anul·lació s'estarà a allò que disposen els articles 34.3 i 34.7 i 8 d'aquesta llei.

CAPÍTOL III

ÀREES PÚBLIQUES DE CAÇA

Article 45

Titularitat i règim d'aprofitament

1. Rebran la denominació d'àrees públiques de caça aquells terrenys que no corresponent a reserves de caça o refugis de fauna, siguen declarats pel Govern Valencià o la conselleria competent, per a la seua gestió per l'esmentada conselleria, declaració que vindrà motivada per l'existència d'una o més de les següents raons:

a) Per a assegurar, en règim d'igualtat d'oportunitats, l'accés a l'activitat cinegètica per a aquells caçadors que demostren no disposar de zones específiques a l'efecte. Aquests terrenys es denominaran vedats socials de caça.

b) Per a facilitar l'ordenació cinegètica i l'ordenat aprofitament d'aquelles àrees que manquen d'aquestes condicions. Aquests terrenys es denominaran zones de caça controlada.

c) Per a facilitar el desenvolupament, per part d'entitats d'investigació científica oficialment reconegudes com a tals, de projectes tècnics o d'investigació relacionats amb la caça, d'activitats pilot o de gestió experimental dels recursos cinegètics, o de compatibilització entre la caça i la conservació d'altres recursos naturals. Aquests terrenys es denominaran vedats experimentals de caça.

d) Per aquelles altres raons que s'establisquen reglamentàriament i que no corresponguen a funcions ja desenvolupades per a un altre tipus de terrenys cinegètics, podent adquirir denominacions específiques diferents de les anteriors.

2. Les àrees de caça de la Generalitat Valenciana es podran constituir, per decret del Govern Valencià, sobre terrenys de qualsevol titularitat; o bé per ordre de la conselleria competent, sobre aquells altres on la titularitat de drets cinegètics corresponga a la Generalitat Valenciana, pel fet de ser aquesta propietària dels terrenys o per rebre-la de tercers mitjançant qualsevol forma legal de transmissió.

3. Reglamentàriament s'establiran les condicions, la regulació i el sistema d'adjudicació de la caça en les àrees de caça de la Generalitat Valenciana, com també les distintes modalitats en funció dels fins o les circumstàncies de la seua creació; en tot cas s'atendrà als següents principis:

a) Els permisos per a exercici de la caça en les àrees públiques de caça meritaran un preu públic, conformement al concepte que estableix la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

b) La caça podrà gestionar-se directament, o mitjançant qualsevol dels mitjans indirectes de gestió establits en la legislació vigent. En aquest últim cas, podrà acordar-se la

solicitante a la Federación de Caza de la Comunidad Valenciana o a una sociedad federada de caza.

2. En estos cotos, por su finalidad eminentemente deportiva, queda totalmente prohibida, la venta o comercio de los pases o permisos de caza, o el de las especies cinegéticas capturadas.

3. El régimen interno de funcionamiento de estos cotos será el que determine la Federación de Caza, en el marco de la presente ley y de su reglamento.

4. Para la solicitud y la resolución declaratoria de acotado y para su anulación se estará a lo dispuesto en los artículos 34.3 y 34.7 y 8 de esta ley.

CAPÍTULO III

ÁREAS PÚBLICAS DE CAZA

Artículo 45

Titularidad y régimen de aprovechamiento

1. Recibirán la denominación de áreas públicas de caza aquellos terrenos que no correspondiendo a reservas de caza o refugios de fauna, sean declaradas por el Gobierno Valenciano o la conselleria competente, para su gestión por la citada conselleria, motivándose por la existencia de una o más de las siguientes razones:

a) Para asegurar, en régimen de igualdad de oportunidades, el acceso a la actividad cinegética para aquellos cazadores que demuestren no disponer de zonas específicas al efecto. Tales terrenos se denominarán cotos sociales de caza.

b) Para facilitar la ordenación cinegética y el ordenado aprovechamiento de aquellas áreas que carezcan de tales condiciones. Estos terrenos se denominarán zonas de caza controlada.

c) Para facilitar el desarrollo, por parte de entidades de investigación científica oficialmente reconocidas como tales, de proyectos técnicos o de investigación relacionados con la caza, de actividades piloto o de gestión experimental de los recursos cinegéticos, o de compatibilización entre la caza y la conservación de otros recursos naturales. Tales terrenos se denominarán cotos experimentales de caza.

d) Para aquellas otras razones que se establezcan reglamentariamente y que no correspondan a funciones ya desarrolladas para otro tipo de terrenos cinegéticos, pudiendo adquirir denominaciones específicas diferentes de las anteriores.

2. Las áreas de caza de la Generalitat Valenciana se podrán constituir, por decreto del Gobierno Valenciano, sobre terrenos de cualquier titularidad; o bien por orden de la conselleria competente, sobre aquellos otros donde la titularidad de derechos cinegéticos corresponda a la Generalitat Valenciana, por ser ésta propietaria de los terrenos o por recibirla de terceros mediante cualquier forma legal de transmisión.

3. Reglamentariamente se establecerán las condiciones, regulación y sistema de adjudicación de la caza en las áreas de caza de la Generalitat Valenciana, así como sus distintas modalidades en función de los fines o circunstancias de su creación; en todo caso se atenderá a los siguientes principios:

a) Los permisos para ejercicio de la caza en las áreas públicas de caza devengarán un precio público, conforme al concepto que establece la Ley 8/1989, de 13 de abril, de Tasas y Precios Públicos.

b) La caza podrá gestionarse directamente, o a través de cualesquiera de los medios indirectos de gestión establecidos en la legislación vigente. En este último caso, podrá acordarse

reserva de part de les quotes o targetes de caça a favor de l'administració per a afavorir la pràctica cinegètica en igualtat de condicions pels caçadors valencians.

4. En la declaració d'àrees públiques de caça per part de la conselleria competent, sobre terrenys aportats per tercers, prevaldran les condicions que s'hagen imposat per a la cessió en l'acord, conveni o qualsevol altre acte legal per al qual s'haja transmés el dret de caça, sempre que aquestes siguen compatibles amb allò que s'ha previst per a aquest tipus de terrenys.

5. La gestió, regulació i adjudicació de l'aprofitament cinegètic de les àrees públiques de caça s'establirà reglamentàriament.

6. La inspecció i el control de l'activitat cinegètica als vedats socials de caça adjudicats a tercers correspon a aquests, sense minva de la capacitat de tutela de la conselleria.

CAPÍTOL IV

RESERVES CINEGÈTIQUES DE CAÇA

Article 46

Reserves de caça

1. En aquells terrenys les especials característiques d'ordre físic i biològic dels quals permeten la constitució de nuclis d'excepcionals possibilitats cinegètiques, la conselleria podrà promoure la creació de reserves de caça que, en tot cas, hauran de ser declarades per llei de la Generalitat Valenciana.

2. En aquestes reserves correspon a la conselleria la protecció, la conservació i el foment de les espècies cinegètiques, com també la gestió i l'administració del seu aprofitament.

3. L'exercici de la caça en les reserves es portarà a terme mitjançant la concessió de permisos en la forma que reglamentàriament es determine.

4. Un reglament específic regularà el règim d'administració, gestió i exercici de la caça de cada reserva de caça.

CAPÍTOL V

REFUGIS DE FAUNA

Article 47

Refugis de fauna

1. Els refugis de fauna són zones d'almenys 25 hectàrees en les quals, per raons d'índole biològica, científica o educativa, la caça queda permanentment prohibida; aquesta prohibició es podrà alçar excepcionalment quan es considere oportú el control de poblacions cinegètiques per motius biològics.

2. Els refugis de fauna es crearan per decret del Govern Valencià, a proposta de la conselleria, d'ofici o a instància del propietari del terreny.

3. Reglamentàriament es determinaran els requisits, les condicions, els tràmits i la duració dels refugis de fauna, i podran establir-se igualment acords o convenis que permeten desenvolupar en millor sentit els fins que en van motivar la creació.

la reserva de parte de los cupos o tarjetas de caza a favor de la administración para favorecer la práctica cinegética en igualdad de condiciones por los cazadores valencianos.

4. En la declaración de áreas públicas de caza por la conselleria competente, sobre terrenos aportados por terceros, prevalecerán las condiciones que se hayan impuesto para la cesión en el acuerdo, convenio u otro acto legal por el que se hubiera transmitido el derecho de caza, siempre que éstas sean compatibles con lo previsto para este tipo de terrenos.

5. La gestión, regulación y adjudicación del aprovechamiento cinegético de las áreas públicas de caza se establecerá reglamentariamente.

6. La inspección y control de la actividad cinegética en los cotos sociales de caza adjudicados a terceros, corresponde a éstos, sin merma de la capacidad de tutela de la conselleria.

CAPÍTULO IV

RESERVAS CINEGÉTICAS DE CAZA

Artículo 46

Reservas de caza

1. En aquellos terrenos cuyas especiales características de orden físico y biológico permitan la constitución de núcleos de excepcionales posibilidades cinegéticas, la conselleria podrá promover la creación de reservas de caza que, en todo caso, deberán ser declaradas por ley de la Generalitat Valenciana.

2. En dichas reservas corresponde a la conselleria la protección, conservación y fomento de las especies cinegéticas, así como la gestión y administración de su aprovechamiento.

3. El ejercicio de la caza en las reservas se llevará a cabo mediante la concesión de permisos en la forma que reglamentariamente se determine.

4. Un reglamento específico regulará el régimen de administración, gestión y ejercicio de la caza de cada reserva de caza.

CAPÍTULO V

REFUGIOS DE FAUNA

Artículo 47

Refugios de fauna

1. Los refugios de fauna son zonas de al menos 25 hectáreas en las que, por razones de índole biológica, científica o educativa, la caza queda permanentemente prohibida; esta prohibición se podrá levantar excepcionalmente cuando se considere oportuno el control de poblaciones cinegéticas por motivos biológicos.

2. Los refugios de fauna se crearán por decreto del Gobierno Valenciano, a propuesta de la conselleria, de oficio o a instancia del propietario del terreno.

3. Reglamentariamente se determinarán los requisitos, condiciones, trámites y duración de los refugios de fauna, pudiendo establecerse igualmente acuerdos o convenios que permitan desarrollar en mejor sentido los fines que motivaron su creación.

CAPÍTOL VI TERRENYS VEDATS

Article 48

Vedats tancats

1. Els terrenys vedats per a exercici de la caça major podran tancar-se parcialment o totalment.

2. Els tancaments han de permetre la circulació de la fauna silvestre no cinegètica present al lloc.

3. Reglamentàriament es determinaran les condicions i els requisits que han de reunir els tancaments de terrenys vedats, la instal·lació dels quals requerirà d'una autorització administrativa. En tot cas:

a) El tancament d'aigües de domini públic necessitarà un informe preceptiu i vinculant de la confederació hidrogràfica corresponent, que serà la que imposi les condicions tècniques d'aquest en aquest domini.

b) La instal·lació del tancament haurà de respectar les servituds de pas existents, dotant-les d'accessos practicables.

c) Prèviament a la instal·lació del tancament, no podrà realitzar-se cap acte d'atracció de caps de les finques confrontants.

4. En els casos en què l'acumulació de vedats pròxims pugui dificultar l'accés i la circulació de la fauna i fins i tot de les persones en grans superfícies del territori, la conselleria podrà imposar l'obligació de deixar corredors o zones no cinegètiques lineals de suficient amplitud entre vedats confrontants en el moment d'autoritzar els nous tancaments, segons es determine reglamentàriament.

Article 49

Terrenys tancats no vedats

Als terrenys tancats no vedats estarà permanentment prohibida la caça. S'exceptua el cas d'aquells terrenys tancats en què es pugui entrar a través d'accessos practicables, sempre que no hi haja cartells o senyals que indiquen la prohibició d'accés al seu interior.

CAPÍTOL VII ZONES DE SEGURETAT

Article 50

Definició i prohibicions de les zones de seguretat

1. Es denominen zones de seguretat aquelles en què, per a evitar danys a les persones i els seus béns, l'exercici de la caça està prohibit o limitat.

2. Són zones de seguretat els llogarets i poblats, les vies fèrries, les carreteres, els camins d'ús públic, els camps, les concentracions de persones i ramats de bestiar i nuclis zoològics, els camins ramaders delimitats i amb límits degudament senyalitzats o fitats, com també tots aquells llocs que hagen sigut específicament declarats com a tals mitjançant resolució administrativa per la conselleria, en funció de l'apartat 1 d'aquest mateix article.

3. Es prohibeix caçar a les zones de seguretat i en els seus voltants o laterals. Reglamentàriament es determinaran les distàncies mínimes on estarà prohibida la caça, ate-

CAPÍTULO VI TERRENOS CERCADOS

Artículo 48

Cotos cercados

1. Los terrenos acotados para ejercicio de la caza mayor podrán cercarse parcial o totalmente.

2. Los cerramientos han de permitir la circulación de la fauna silvestre no cinegética presente en el lugar.

3. Reglamentariamente se determinarán las condiciones y requisitos que han de reunir los cerramientos de terrenos acotados, cuya instalación requerirá de una autorización administrativa. En todo caso:

a) El cerramiento de aguas de dominio público necesitará informe preceptivo y vinculante de la confederación hidrográfica correspondiente, que será la que imponga las condiciones técnicas del mismo en dicho dominio.

b) La instalación del cerramiento deberá respetar las servidumbres de paso existentes, dotándolas de accesos practicables.

c) Previamente a la instalación del cerramiento, no podrá realizarse acto alguno de atracción de reses de las fincas colindantes.

4. En los casos en los que la acumulación de cercados próximos pueda dificultar el acceso y circulación de la fauna e incluso de las personas en grandes superficies del territorio, la conselleria podrá imponer la obligación de dejar corredores o zonas no cinegéticas lineales de suficiente amplitud entre cotos colindantes en el momento de autorizar los nuevos cerramientos, según se determine reglamentariamente.

Artículo 49

Terrenos cercados no acotados

En los terrenos cercados no acotados estará permanentemente prohibida la caza. Se exceptúa el caso de aquellos terrenos cercados en los que se pueda entrar a través de accesos practicables, siempre que no existan carteles o señales que indiquen la prohibición de acceso a su interior.

CAPÍTULO VII ZONAS DE SEGURIDAD

Artículo 50

Definición y prohibiciones de las zonas de seguridad

1. Se denominan zonas de seguridad aquellas en las que, para evitar daños a las personas y sus bienes, el ejercicio de la caza está prohibido o limitado.

2. Son zonas de seguridad los caseríos y poblados, las vías férreas, las carreteras, los caminos de uso público, los campos, las concentraciones de personas y piaras de ganados y núcleos zoológicos, las vías pecuarias deslindadas y con límites debidamente señalizados o amojonados, así como todos aquellos sitios que hayan sido específicamente declarados como tales mediante resolución administrativa por la conselleria, en base al apartado 1 de este mismo artículo.

3. Se prohíbe cazar en las zonas de seguridad y en sus alrededores o laterales. Reglamentariamente se determinarán las distancias mínimas donde estará prohibida la caza,

nent les diferents classes de zones de seguretat i peculiaritats de l'orografia a les comarques naturals, excepte als poblats o poblacions en què la distància serà de 200 m des de les últimes edificacions.

4. En tot cas, es prohibeix disparar cap a les zones de seguretat, els voltants o laterals, a no ser que el caçador es trobe a una distància major que la que puga assolir el projectil o projectils. Així mateix, qualsevol que siga la distància, es prohibeix disparar en direcció de campaments, grups de persones o ramats de bestiar.

TÍTOL VII

DE L'APROFITAMENT COMERCIAL DE LA CAÇA

Article 51

Comerç i repoblació

1. L'aprofitament comercial de la caça, entès com la producció i venda de peces de caça vives o mortes per a l'obtenció de beneficis econòmics, només podrà portar-se a terme en granges cinegètiques o en vedats privats de caça.

2. Respecte al transport, manipulació i comerç de la carn de caça, s'estarà a allò que s'ha disposat en la legislació sectorial corresponent.

3. Només podran ser objecte d'aprofitament comercial les espècies de caça definides com a comercialitzables per la legislació estatal bàsica.

Article 52

Granges cinegètiques

1. A l'efecte d'aquesta llei, es consideren granges cinegètiques aquelles instal·lacions el principal objecte de les quals siga la producció d'exemplars de fauna amb destinació al seu ús en l'activitat cinegètica.

2. L'autorització i la regulació de funcionament de les granges cinegètiques correspon a la conselleria competent. Reglamentàriament es determinaran els requisits i les condicions d'aquesta autorització.

3. Els titulars de les granges cinegètiques estan obligats en tot moment al manteniment d'un llibre registre d'entrades, eixides i incidències de les produccions, com també a facilitar en tot moment l'activitat inspectora de les administracions competents i a permetre'ls l'extracció de mostres biològiques adequades per a l'examen genètic d'aquestes produccions.

Article 53

Transport i solta

1. El transport de peces de caça haurà d'anar acompanyat de la corresponent guia veterinària de circulació expedida per la conselleria, o, en cas de provenir d'un altre territori, per l'òrgan competent de la comunitat autònoma o regió comunitària de procedència.

2. La solta de peces de caça haurà de disposar de l'autorització administrativa de la conselleria.

3. Els continguts de la guia veterinària s'establiran reglamentàriament.

atendiendo a las diferentes clases de zonas de seguridad y peculiaridades de la orografía en las comarcas naturales, salvo en los poblados o poblaciones en las que la distancia será de 200 metros desde las últimas edificaciones.

4. En todo caso, se prohíbe disparar hacia las zonas de seguridad, sus alrededores o laterales, a menos que el cazador se encuentre a una distancia mayor que la que pueda alcanzar el proyectil o proyectiles. Asimismo, cualquiera que sea la distancia, se prohíbe disparar en dirección de campamentos, grupos de personas o piaras de ganado.

TÍTULO VII

DEL APROVECHAMIENTO COMERCIAL DE LA CAZA

Artículo 51

Comercio y repoblación

1. El aprovechamiento comercial de la caza, entendido como la producción y venta de piezas de caza vivas o muertas para la obtención de beneficios económicos, sólo podrá llevarse a cabo en granjas cinegéticas o en cotos privados de caza.

2. Respecto al transporte, manipulación y comercio de la carne de caza, se estará a lo dispuesto en la legislación sectorial correspondiente.

3. Sólo podrán ser objeto de aprovechamiento comercial las especies de caza definidas como comercializables por la legislación estatal básica.

Artículo 52

Granjas cinegéticas

1. A los efectos de esta ley, se consideran granjas cinegéticas aquellas instalaciones cuyo principal objeto sea la producción de ejemplares de fauna con destino a su uso en la actividad cinegética.

2. La autorización y regulación de funcionamiento de las granjas cinegéticas corresponde a la conselleria competente. Reglamentariamente se determinarán los requisitos y condiciones de tal autorización.

3. Los titulares de las granjas cinegéticas están obligados en todo momento al mantenimiento de un libro registro de entradas, salidas e incidencias de las producciones, así como a facilitar en todo momento la actividad inspectora de las administraciones competentes y a permitirles la extracción de muestras biológicas adecuadas para el examen genético de tales producciones.

Artículo 53

Transporte y suelta

1. El transporte de piezas de caza deberá ir acompañado de la correspondiente guía veterinaria de circulación expedida por la conselleria, o, en caso de provenir de otro territorio, por el órgano competente de la comunidad autónoma o región comunitaria de procedencia.

2. La suelta de piezas de caza deberá contar con la autorización administrativa de la conselleria.

3. Los contenidos de la guía veterinaria se establecerán reglamentariamente.

TÍTOL VIII**DE L'ADMINISTRACIÓ, POLICIA
I FOMENT DE CAÇA****Article 54***Mesures de foment i finançament*

1. La Comunitat Valenciana destinarà, mitjançant els seus pressupostos, els fons necessaris per a l'èxit dels fins de conservació, ordenació i foment de la riquesa cinegètica continguts en aquesta llei, tant mitjançant la gestió pública com amb l'impuls d'altres iniciatives, públiques o privades.

2. La Generalitat Valenciana podrà subscriure amb la Federació Valenciana de Caça i amb les associacions de titulars de vedats privats de caça els oportuns convenis a fi d'incentivar i promoure l'ordenada activitat cinegètica a la comunitat autònoma.

3. Mitjançant convenis, acords o altres formes de transferència econòmica als titulars de vedats privats o esportius, la conselleria podrà concedir ajudes per a fomentar la seua cura i el manteniment, l'adequació i la millora d'hàbitats i l'execució dels oportuns plans de recuperació d'espècies.

4. La conselleria podrà concedir ajudes per a fomentar en general qualsevol acció tendent a la consecució dels fins previstos en aquesta llei.

Article 55*Normes de seguretat en l'exercici de la caça*

Reglamentàriament es determinaran les normes de seguretat que han de complir-se en l'exercici de la caça, amb especial atenció a les situacions en què s'empren armes de foc.

Article 56*Polícia i vigilància de la caça*

1. La policia i vigilància per al compliment de les prescripcions d'aquesta llei és responsabilitat de:

a) Els agents mediambientals de la Generalitat Valenciana, que tenen la condició d'agents de l'autoritat en l'exercici de les seues funcions i disposaran, per al millor acompliment d'aquestes, d'una unitat especialitzada en l'ordenació i gestió de la caça.

b) Les forces i cossos de seguretat, i en especial de la policia autonòmica.

2. La guarda i custòdia dels vedats privats i esportius de caça podran anar a compte dels seus titulars, per a la qual cosa hauran de disposar de guardes de caça, amb funcions de vigilància i denúncia, com també de col·laboració amb els agents de l'autoritat esmentats en l'anterior apartat. Pel que fa a l'habilitació, les funcions, l'uniforme i les armes reglamentàries s'haurà d'adaptar a la legislació autonòmica o estatal vigent en cada moment.

Article 57*Denúncies*

1. Els guardes de caça hauran de comunicar tan aviat com siga possible tota infracció a aquesta llei, davant la conselleria, la policia autonòmica o la guàrdia civil.

TÍTULO VIII**DE LA ADMINISTRACIÓN, POLICÍA
Y FOMENTO DE CAZA****Artículo 54***Medidas de fomento y financiación*

1. La Comunidad Valenciana destinará, a través de sus presupuestos, los fondos necesarios para el logro de los fines de conservación, ordenación y fomento de la riqueza cinegética contenidos en esta ley, tanto a través de la gestión pública como del impulso de otras iniciativas, públicas o privadas.

2. La Generalitat Valenciana podrá suscribir con la Federación Valenciana de Caza y con las asociaciones de titulares de cotos privados de caza los oportunos convenios a fin de incentivar y promover la ordenada actividad cinegética en la comunidad autónoma.

3. Mediante convenios, acuerdos u otras formas de transferencia económica a los titulares de cotos privados o deportivos, la conselleria podrá conceder ayudas para fomentar su cuidado y mantenimiento, la adecuación y mejora de hábitats y la ejecución de los oportunos planes de recuperación de especies.

4. La conselleria podrá conceder ayudas para fomentar en general cualquier acción tendente a la consecución de los fines previstos en la presente ley.

Artículo 55*Normas de seguridad en el ejercicio de la caza*

Reglamentariamente se determinarán las normas de seguridad que deben cumplirse en el ejercicio de la caza, con especial atención a las situaciones en que se empleen armas de fuego.

Artículo 56*Policia y vigilancia de la caza*

1. La policía y vigilancia para el cumplimiento de las prescripciones de la presente ley es responsabilidad de:

a) Los agentes medioambientales de la Generalitat Valenciana, que tienen la condición de agentes de la autoridad en el ejercicio de sus funciones y contarán, para el mejor desempeño de las mismas, con una unidad especializada en la ordenación y gestión de la caza.

b) Las fuerzas y cuerpos de seguridad, y en especial de la policía autonómica.

2. La guarda y custodia de los acotados privados y deportivos de caza podrán correr por cuenta y orden de sus titulares, a cuyo efecto habrán de contar con guardas de caza, con funciones de vigilancia y denuncia, así como de colaboración con los agentes de la autoridad citados en el anterior apartado. Se ajustarán, en cuanto a habilitación, funciones, uniformidad y armas reglamentarias a la legislación autonómica o estatal vigente en cada momento.

Artículo 57*Denuncias*

1. Los guardas de caza deberán comunicar a la mayor brevedad posible toda infracción a la presente ley, ante la conselleria, policía autonómica o guardia civil.

2. Si la infracció denunciada fóra constitutiva de delictes o falta, es donarà immediatament trasllat del seu contingut al jutjat corresponent.

3. Si es tracta d'una infracció administrativa, la conselleria incoarà l'oportú expedient a fi d'aclarir els fets i, si escau, imposar la sanció procedent.

Article 58

Consells de caça

1. Amb la finalitat d'assessorar la conselleria en matèria de caça, es creen el Consell de Caça de la Comunitat Valenciana i els consells provincials de caça, òrgans consultius mancats de personalitat jurídica adscrits a la conselleria, que es regiran pel que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en allò referent a òrgans col·legiats.

2. El Consell de Caça de la Comunitat Valenciana serà preceptivament oït per a l'elaboració de totes aquelles disposicions, qualsevol que en siga el rang i el contingut, que afecten la caça.

3. Reglamentàriament es determinaran les funcions, la composició, i el funcionament dels consells de caça. Formaran part d'aquests consells, almenys, representants de la conselleria, dels caçadors, de les entitats o associacions dedicades a la conservació de la naturalesa, i dels centres d'investigació dedicats l'estudi de la fauna cinegètica.

Article 59

Junta d'Homologació de Trofeus de Caça de la Comunitat Valenciana

1. Es crea la Junta d'Homologació de Trofeus de Caça de la Comunitat Valenciana, que és un òrgan col·legiat mancat de personalitat jurídica pròpia, regit per allò que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. La Junta d'Homologació de Trofeus de Caça de la Comunitat Valenciana és un òrgan adscrit a la conselleria. Pel que fa a fórmules, barems i puntuacions dels trofeus s'atindrà a allò que ha establert la Junta Nacional d'Homologació de Trofeus de Caça, el funcionament de la qual es regula per la Resolució de 22 d'octubre de 1982 de la Direcció de l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa.

3. La Junta d'Homologació té com a principal funció la de classificar, puntuar i atorgar les corresponents medalles honorífiques d'aquells trofeus de caça major de la Comunitat Valenciana que siguen sotmesos a la seua valoració.

4. Reglamentàriament s'establirà la composició i les activitats de la junta, com també el procediment per a l'elecció dels seus membres i el règim de funcionament intern. Formaran part d'aquesta, almenys, representants de la conselleria, dels titulars de terrenys cinegètics i de la Federació de Caça de la Comunitat Valenciana.

Article 60

Centre d'Investigacions Cinegètiques

1. Per a la protecció, la conservació i el millor coneixement de la fauna cinegètica i per a la promoció de la caça i

2. Si la infracció denunciada pudiera ser constitutiva de delito o falta, de su contenido se dará inmediatamente traslado al juzgado correspondiente.

3. Si se tratase de una infracción administrativa, la conselleria incoará el oportuno expediente a fin de esclarecer los hechos y, en su caso, imponer la sanción procedente.

Artículo 58

Consejos de caza

1. Con la finalidad de asesorar a la conselleria en materia de caza, se crean el Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana y los consejos provinciales de caza, órganos consultivos carentes de personalidad jurídica adscritos a la conselleria, que se regirán por lo previsto en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, en lo referente a órganos colegiados.

2. El Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana será preceptivamente oído para la elaboración de todas aquellas disposiciones, cualquiera que sea su rango y contenido, que afecten a la caza.

3. Reglamentariamente se determinarán las funciones, composición, y funcionamiento de los consejos de caza. Formarán parte de dichos consejos, al menos, representantes de la conselleria, de los cazadores, de las entidades o asociaciones dedicadas a la conservación de la naturaleza, y de los centros de investigación dedicados al estudio de la fauna cinegética.

Artículo 59

Junta de Homologación de Trofeos de Caza de la Comunidad Valenciana

1. Se crea la Junta de Homologación de Trofeos de Caza de la Comunidad Valenciana, que es un órgano colegiado carente de personalidad jurídica propia, regido por lo previsto en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. La Junta de Homologación de Trofeos de Caza de la Comunidad Valenciana es un órgano adscrito a la conselleria. En lo referente a fórmulas, baremos y puntuaciones de los trofeos se atenderá a lo establecido por la Junta Nacional de Homologación de Trofeos de Caza, cuyo funcionamiento se regula por la Resolución de 22 de octubre de 1982, de la Dirección del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza.

3. La Junta de Homologación tiene como principal función la de clasificar, puntuar y otorgar las correspondientes medallas honoríficas de aquellos trofeos de caza mayor de la Comunidad Valenciana que sean sometidos a su valoración.

4. Reglamentariamente se establecerá la composición y actividades de la Junta, así como el procedimiento para la elección de sus miembros y el régimen de funcionamiento interno. Formarán parte de ella, al menos, representantes de la conselleria, de los titulares de terrenos cinegéticos y de la Federación de Caza de la Comunidad Valenciana.

Artículo 60

Centro de Investigaciones Cinegéticas

1. Para la protección, conservación y mejor conocimiento de la fauna cinegética y para la promoción de la caza y

del turisme cinegètic s'establirà el Centre d'Investigacions Cinegètiques de la Comunitat Valenciana, que constituirà un ens autònom de la Generalitat Valenciana amb personalitat jurídica pròpia, adscrit a la conselleria competent en matèria de caça.

2. Una llei específica regularà la creació, l'estatut i el funcionament del Centre d'Investigacions Cinegètiques.

TÍTOL IX

DE LES INFRACCIONS, SANCIONS I EL SEU PROCEDIMENT

CAPÍTOL I

DE LES INFRACCIONS

Article 61

Concepte i classificació

1. Les accions o omissions que infrangisquen el que estableix aquesta llei donaran lloc a responsabilitat de naturalesa administrativa, sense perjudici d'aquella que siga exigible en via penal o civil.

2. A l'efecte d'aquesta llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 62

Infraccions administratives lleus

Són infraccions administratives lleus, les següents:

1. Utilitzar armes de foc els esquivadors, batedors, secretaris, pràctics i, en general, qualsevol auxiliar del caçador.

2. Caçar amb armes els majors de 16 anys i menors de 18 no emancipats sense anar acompanyats d'almenys un caçador major d'edat.

3. Caçar, sent titular de la preceptiva documentació però sense portar-la damunt i si no es presenta a l'autoritat competent dins dels cinc dies següents.

4. Caçar a menys de 500 m del límit on s'estiga realitzant una munteria o a menys de 250 m d'on s'estiga efectuant un esquivament.

5. Interrompre o impedir l'acció d'altres caçadors.

6. Cobrar o intentar cobrar una peça de caça en predis aliens sense autorització o causant dany en els seus béns. En tot cas, escaurà la indemnització dels danys causats.

7. Atribuir-se la propietat d'una peça de caça capturada per un altre caçador.

8. L'impagament de les taxes que es meriten d'acord amb el que preveu aquesta llei i la resta de normativa fiscal, sense perjudici de l'exacció que per altres vies escaiga.

9. No portar els guardes de caça la documentació que els identifique o exercir les seues funcions sense l'uniforme corresponent, fora del vedat del qual depenguen o sense reunir els requisits o disposar de les acreditacions necessàries per fer-ho. La sanció podrà portar aparellada la pèrdua de la condició de guarda de caça.

10. No complir les prescripcions legals sobre tinença, matriculació i vacunació de gossos de caça, en allò no previst en la corresponent legislació sectorial.

11. No comunicar a la conselleria l'arrendament, el sot-arrendament o la cessió de terrenys cinegètics.

del turismo cinegético se establecerá el Centro de Investigaciones Cinegéticas de la Comunidad Valenciana, que constituirá un ente autónomo de la Generalitat Valenciana con personalidad jurídica propia, adscrito a la conselleria competente en materia de caza.

2. Una ley específica regulará la creación, estatuto y funcionamiento del Centro de Investigaciones Cinegéticas.

TÍTULO IX

DE LAS INFRACCIONES, SANCIONES Y SU PROCEDIMIENTO

CAPÍTULO I

DE LAS INFRACCIONES

Artículo 61

Concepto y clasificación

1. Las acciones u omisiones que infrinjan lo establecido en la presente ley darán lugar a responsabilidad de naturaleza administrativa, sin perjuicio de la exigible en vía penal o civil.

2. A los efectos de la presente ley, las infracciones se clasifican en leves, graves y muy graves.

Artículo 62

Infracciones administrativas leves

Son infracciones administrativas leves, las siguientes:

1. Utilizar armas de fuego los ojeadores, batidores, secretarios, prácticos y, en general, cualquier auxiliar del cazador.

2. Cazar con armas los mayores de 16 años y menores de 18 no emancipados sin ir acompañados de, al menos, un cazador mayor de edad.

3. Cazar, siendo titular de la preceptiva documentación pero sin llevarla consigo y si no fuera presentada a la autoridad competente dentro de los cinco días siguientes.

4. Cazar a menos de 500 metros de la linde donde se esté celebrando una montería o a menos de 250 metros de donde se esté celebrando un ojeo.

5. Interrumpir o impedir la acción de otros cazadores.

6. Cobrar o intentar cobrar una pieza de caza en predios ajenos sin autorización o causando daños en sus bienes. En todo caso, procederá la indemnización de los daños causados.

7. Atribuirse la propiedad de una pieza de caza capturada por otro cazador.

8. El impago de las tasas que se devenguen de acuerdo con lo previsto en la presente ley y demás normativa fiscal, sin perjuicio de la exacción que por otras vías proceda.

9. No portar los guardas de caza la documentación que los identifique o ejercer sus funciones sin la debida uniformidad, fuera del acotado del que dependan o sin reunir los requisitos o contar con las acreditaciones necesarias para ello. La sanción podrá llevar aparejada la pérdida de la condición de guarda de caza.

10. No cumplir las prescripciones legales sobre tenencia, matriculación y vacunación de perros de caza, en lo no previsto en la correspondiente legislación sectorial.

11. No comunicar a la conselleria el arriendo, subarriendo o cesión de terrenos cinegéticos.

12. Negar-se a lliurar als agents de l'autoritat les peces de caça que s'hagen obtingut durant la comissió d'una infracció tipificada en aquesta llei, com també els mitjans utilitzats per fer-ho. Quan la peça de caça tinga la consideració de trofeu de caça, la infracció serà qualificada com a greu.

13. No mantenir el control adequat dels gossos mentre circulen per terrenys cinegètics o per on hi haja espècies faunístiques a les quals puguen molestar, excepte en el cas que l'acció siga susceptible d'infraccions de rang o quantia superiors; en aquest cas s'hi aplicarà l'última.

14. Incomplir les prohibicions o condicions per a la recollició de productes naturals o les prescripcions d'ús de productes fitosanitaris que s'establisquen per a previndre danys a les espècies cinegètiques, llevat del cas que siga de millor aplicació la normativa sectorial específica.

Article 63

Infraccions administratives greus

Són infraccions administratives greus les següents:

1. Caçar sense ser titular de llicència de caça o no tenir-la renovada.
2. Caçar sense tenir subscrita i vigent l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador.
3. Caçar amb arts o mitjans prohibits, sense haver cobrat cap peça, quan la infracció no estiga considerada com a molt greu.
4. Caçar, encara que no s'haja cobrat cap peça, amb armes de foc, arcs o ballestes, o qualsevol altre mitjà sense l'autorització del titular del vedat.
5. Disparar cap a les zones de seguretat.
6. Caçar en temps de veda o èpoques o hores prohibides, sense haver cobrat cap peça.
7. Caçar amb gossos i sense armes, encara que no s'haja cobrat cap peça, quan no es dispose de l'autorització del titular del vedat o en èpoques o llocs prohibits.
8. Emprar la munició denominada "postes" amb fins de caça.
9. Caçar amb reclam de perdiu femella.
10. Caçar la perdiu amb reclam en època o en llocs prohibits.
11. Apropiar-se d'ous o cries d'espècies cinegètiques, com també exercir la caça o captura d'exemplars el sexe o l'edat dels quals no estiguen autoritzats.
12. En les modalitats d'esquivaments, batudes i esperes que el caçador modifiqui la postura o canvie de lloc o llocs.
13. En les batudes o esquivaments, col·locar els llocs sense complir els requisits de seguretat previstos en aquesta llei o en les normes que la desenvolupen.
14. Esquivar la caça amb les gossades sense haver pagat la corresponent taxa o falsejar les dades de la gossada per al pagament d'aquesta.
15. Caçar sense tenir aprovat i vigent el Pla d'Aprofitament Cinegètic.
16. Falsificar o manipular la informació o el contingut del Pla d'Aprofitament Cinegètic.
17. Caçar en dies de fortuna.
18. Caçar servint-se d'animals o vehicles com a mitjà d'ocultació.
19. Entrar amb armes desenfundades en tota classe de terrenys sense autorització del titular.
20. Caçar amb armes semiautomàtiques amb més de dos cartutxos de càrrega total.

12. Negarse a entregar a los agentes de la autoridad las piezas de caza que se hayan obtenido durante la comisión de una infracción tipificada en esta ley, así como los medios utilizados para ello. Cuando la pieza de caza tenga la consideración de trofeo de caza, la infracción será calificada como grave.

13. No ejercer el debido control de perros cuando circulen por terrenos cinegéticos o donde existan especies faunísticas que puedan ser molestadas, salvo cuando la acción sea susceptible de infracciones de mayor rango o cuantía, en cuyo caso se aplicará aquella última.

14. Incumplir las prohibiciones o condiciones para recolección de productos naturales o las prescripciones de uso de productos fitosanitarios que se establezcan para prevenir daños a las especies cinegéticas, salvo cuando sea de mejor aplicación la normativa sectorial específica.

Artículo 63

Infracciones administrativas graves

Son infracciones administrativas graves las siguientes:

1. Cazar sin ser titular de licencia de caza o no tenerla renovada.
2. Cazar sin tener suscrito y vigente el seguro obligatorio de responsabilidad civil del cazador.
3. Cazar con artes o medios prohibidos, sin haber cobrado pieza alguna, cuando la infracción no esté considerada como muy grave.
4. Cazar, aunque no se haya cobrado pieza alguna, con armas de fuego, arcs o ballestas, o cualquier otro medio sin la autorización del titular del coto.
5. Disparar hacia las zonas de seguridad.
6. Cazar en tiempo de veda o épocas u horas prohibidas, sin haber cobrado pieza alguna.
7. Cazar con perros y sin armas, aunque no se haya cobrado pieza alguna, cuando no se cuente con la autorización del titular del acotado o en épocas o lugares prohibidos.
8. Emplear la munición denominada "postas" con fines de caza.
9. Cazar con reclamo de perdiz hembra.
10. Cazar la perdiz con reclamo en época o en lugares prohibidos.
11. Apropiarse de huevos o crías de especies cinegéticas, así como ejercer la caza o captura de ejemplares cuyo sexo o edad no estén autorizados.
12. En las modalidades de ojeos, batidas y esperas o aguardos que el cazador modifique su postura o cambie de lugar o puestos.
13. En las batidas u ojeos, colocar los puestos sin cumplir los requisitos de seguridad previstos en ésta ley o en las normas que la desarrollen.
14. Montear con rehalas sin tener abonada la correspondiente tasa o falsear los datos de la rehala para el pago de ésta.
15. Cazar sin tener aprobado y vigente el Plan de Aprovechamiento Cinegético.
16. Falsificar o manipular la información o el contenido del Plan de Aprovechamiento Cinegético.
17. Cazar en días de fortuna.
18. Cazar sirviéndose de animales o vehículos como medio de ocultación.
19. Entrar con armas desenfundadas en toda clase de terrenos sin autorización del titular.
20. Cazar con armas semiautomáticas con más de dos cartuchos de carga total.

21. Tota pràctica fraudulenta per a espantar o atraure peces de caça.

22. L'espera no autoritzada en abeuradors o menjadors, excepte allò que s'ha previst en els plans d'aprofitament cinegètic i les autoritzades per a l'espera de porcs senglars.

23. Aprofitar l'acció de cobrament per a caçar unes altres espècies encara que no es cobre cap peça.

24. Falsejar dades en la informació per al control de depredadors o usar els arts o els mitjans para fins distints dels autoritzats.

25. Atribuir-se indegudament la titularitat d'un terreny o vedat.

26. Falsejar les dades per als expedients de declaració de vedats, agregació o segregació d'enclavaments.

27. No formalitzar per escrit els contractes d'arrendament o sotsarrendament de vedats.

28. Enderrocar, destruir, pintar, modificar o fer desaparèixer tota o part de la senyalització dels terrenys cinegètics.

29. No dotar les zones de servitud de passos practicables. La retirada de la tanca que impedeix el pas de la servitud anirà a compte del titular del vedat.

30. Realitzar qualsevol tipus d'atracció de caps en els supòsits de tancament de vedats.

31. Realitzar transports inadequats de peces de caça o sense complir els requisits establits.

32. No disposar les granges cinegètiques de l'assistència tècnica del personal que es fixe reglamentàriament.

33. No tenir actualitzat o manipular dades en els llibres de registre de granges cinegètiques.

34. La falta de senyalització o la senyalització incorrecta de vedats.

35. La importació de peces de caça, sense la deguda autorització i la seua exportació, sense l'oportuna guia.

36. Instal·lar tancaments cinegètics sense autorització administrativa prèvia.

37. No informar la conselleria d'intoxicacions o enverinament d'espècies de fauna silvestre o animals domèstics.

38. No informar o comunicar tard a la conselleria de malalties, focus infecciosos o epizooties.

39. Exercir una modalitat de caça tradicional estant inhabilitat per a fer-ho.

40. Negar-se a mostrar el contingut dels morrals o la munició que es porta.

41. Explotar industrialment la caça sense autorització o incomplir les condicions fixades en aquesta.

42. Destinar les ajudes concedides per al foment dels fins previstos en aquesta llei per a objecte i finalitat distints per als quals es van concedir. Amb independència de l'obligació de tornar les quantitats indegudament cobrades o de la sanció pecuniària que corresponga, si escau, els qui incórruen en aquesta infracció no podran ser beneficiaris d'altres ajudes públiques en matèria de caça o conservació de la naturalesa durant un període de temps no inferior a tres anys ni superior a cinc.

43. Falsificar dades respecte dels trofeus que se sotmeten a valoració de la Junta d'Homologació de Trofeus de Caça de la Comunitat Valenciana.

Article 64

Infraccions administratives molt greus

Són infraccions administratives molt greus:

1. Caçar en èpoques o hores prohibides o espècies ci-

21. Toda práctica fraudulenta para espantar o atraer piezas de caza.

22. La espera no autorizada en aguaderos o cebaderos, salvo lo previsto en los planes de aprovechamiento cinegético y las autorizadas para la espera de jabalíes.

23. Aprovechar la acción de cobro para cazar otras especies aunque no se cobre pieza alguna.

24. Falsear datos en la información para el control de depredadores o usar los artes o medios para fines distintos de los autorizados.

25. Atribuirse indebidamente la titularidad de un terreno o acotado.

26. Falsear los datos para los expedientes de declaración de acotados, agregación o segregación de enclavados.

27. No formalizar por escrito los contratos de arriendo o subarriendo de acotados.

28. Derribar, destruir, pintar, modificar o hacer desaparecer toda o parte de la señalización de los terrenos cinegéticos.

29. No dotar a las zonas de servidumbre de pasos practicables. Procederá la retirada del cercado que impide el paso de la servidumbre por cuenta del titular del coto.

30. Realizar cualquier tipo de atracción de reses en los supuestos de cerramiento de cotos.

31. Realizar transportes inadecuados de piezas de caza o sin cumplir los requisitos establecidos.

32. No contar las granjas cinegéticas con la asistencia técnica del personal que se fije reglamentariamente.

33. No tener actualizado o manipular datos en los libros de registro de granjas cinegéticas.

34. La falta de señalización o señalización incorrecta de acotados.

35. La importación de piezas de caza, sin la debida autorización y su exportación, sin la oportuna guía.

36. Instalar cerramientos cinegéticos sin autorización administrativa previa.

37. No informar a la conselleria de intoxicaciones o envenenamiento de especies de fauna silvestre o animales domésticos.

38. No informar o comunicar tarde a la conselleria de enfermedades, focus infecciosos o epizootias.

39. Ejercer una modalidad de caza tradicional estando inhabilitado para ello.

40. Negarse a mostrar el contenido de los morrales o la munición que se porta.

41. Explotar industrialmente la caza sin autorización o incumplir las condiciones fijadas en la misma.

42. Destinar las ayudas concedidas para el fomento de los fines previstos en la presente ley para objeto y finalidad distinta para los que se concedieron. Con independencia de la obligación de devolver las cantidades indebidamente cobradas o de la sanción pecuniaria que corresponda, en su caso, los que incurran en esta infracción no podrán ser beneficiarios de otras ayudas públicas en materia de caza o conservación de la naturaleza durante un período de tiempo no inferior a tres años ni superior a cinco.

43. Falsificar datos respecto de los trofeos que se someten a valoración de la Junta de Homologación de Trofeos de Caza de la Comunidad Valenciana.

Artículo 64

Infracciones administrativas muy graves

Son infracciones administrativas muy graves:

1. Cazar en épocas u horas prohibidas o especies cinegéticas.

negètiques prohibides, sempre i quan s'haja cobrat alguna peça.

2. Caçar estant inhabilitat per a l'obtenció de la llicència de caça o tenint-la suspesa o retirada.

3. Falsejar les dades per a l'obtenció de les llicències de caça.

4. Caçar amb reclams cegats o mutilats.

5. Destruir hàbitats cinegètics, caus o nius.

6. Instal·lar en els tancaments de terrenys cinegètics saltadors, trampes o passos de qualsevol tipus i, especialment, els que faciliten l'entrada d'animals i n'impedeixen l'eixida.

7. No disposar les granges o explotacions industrials cinegètiques de les instal·lacions industrials i sanitàries en les condicions que reglamentàriament es determinen.

8. La hibridació no autoritzada d'espècies cinegètiques. La sanció podrà portar aparellada la suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un període de dos a cinc anys.

9. A les granges cinegètiques, tenir o criar espècies no autoritzades o ous d'aquestes.

10. La comercialització sense autorització d'espècies cinegètiques no comercialitzables.

11. La tinença de fosses per a captura de fauna cinegètica sense autorització prèvia.

12. La tinença o l'ús de silenciadors i focus de llum artificial amb fins cinegètics.

13. Caçar sota la influència d'estupefaents, alcohol, substàncies psicotròpiques o qualsevol altra droga que altere sensiblement les facultats normals del caçador o la seua capacitat de reacció.

14. Caçar en zones de seguretat.

15. No mantenir el control sanitari de les granges o explotacions industrials cinegètiques en els termes que reglamentàriament es determinen.

16. La manipulació o el tractament inadequat de les espècies cinegètiques de les granges o explotacions industrials.

17. La solta de peces sense autorització o sense les degudes garanties i la documentació sanitària.

18. Caçar en refugis de fauna o reserves de caça o en aquelles zones dels espais naturals protegits on l'exercici de la caça estiga expressament prohibit sense estar en possessió d'una especial autorització, encara que no s'haja cobrat cap peça.

Article 65

Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions previstes en aquesta llei prescriuran: als quatre mesos, les lleus; a l'any, les greus, i als dos anys, les molt greus.

2. El termini de prescripció començarà a comptar des del dia en què la infracció s'haja comés. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte en què la infracció es consumeix.

3. Interromprà el còmput del termini de prescripció, la iniciació amb coneixement de l'interessat del procediment sancionador.

ticas prohibidas, siempre y cuando se haya cobrado alguna pieza.

2. Cazar estando inhabilitado para la obtención de la licencia de caza o teniéndola suspendida o retirada.

3. Falsear los datos para la obtención de las licencias de caza.

4. Cazar con reclamos cegados o mutilados.

5. Destruir hábitats cinegéticos, vivares o nidos.

6. Instalar en los cerramientos de terrenos cinegéticos saltaderos, trampas o pasiles de cualquier tipo y, especialmente, los que facilitan la entrada de animales e impiden su salida.

7. No disponer las granjas o explotaciones industriales cinegéticas de las instalaciones industriales y sanitarias en las condiciones que reglamentariamente se determinen.

8. La hibridación no autorizada de especies cinegéticas. La sanción podrá llevar aparejada la suspensión de la actividad o cierre temporal del establecimiento por un período de dos a cinco años.

9. En las granjas cinegéticas, tener o criar especies no autorizadas o huevos de éstas.

10. La comercialización sin autorización de especies cinegéticas no comercializables.

11. La tenencia de fosos para captura de fauna cinegética sin autorización previa.

12. La tenencia o uso de silenciadores y focos de luz artificial con fines cinegéticos.

13. Cazar bajo la influencia de estupefacientes, alcohol, sustancias psicotrópicas o cualquier otra droga que altere sensiblemente las facultades normales del cazador o su capacidad de reacción.

14. Cazar en zonas de seguridad.

15. No mantener el control sanitario de las granjas o explotaciones industriales cinegéticas en los términos que reglamentariamente se determinen.

16. La manipulación o el tratamiento inadecuado de las especies cinegéticas de las granjas o explotaciones industriales.

17. La suelta de piezas sin autorización o sin las debidas garantías y documentación sanitaria.

18. Cazar en refugios de fauna o reservas de caza o en aquellas zonas de los espacios naturales protegidos donde el ejercicio de la caza estuviese expresamente prohibida sin estar en posesión de una especial autorización, aunque no se haya cobrado pieza alguna.

Artículo 65

Prescripción de las infracciones

1. Las infracciones previstas en esta ley prescribirán: a los cuatro meses, las leves; al año, las graves, y a los dos años, las muy graves.

2. El plazo de prescripción comenzará a contarse desde el día en que la infracción se hubiese cometido. En las infracciones derivadas de una actividad continuada, la fecha inicial del cómputo será la de finalización de la actividad o la del último acto en que la infracción se consume.

3. Interrumpirá el cómputo del plazo de prescripción, la iniciación con conocimiento del interesado del procedimiento sancionador.

CAPÍTOL II DE LES SANCIONS

Article 66

Sancions aplicables

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei podran ser sancionades per les autoritats competents amb les sancions següents:

a) Multa de 10.000 a 100.000 pessetes per a les infraccions lleus.

b) Multa de 100.001 a 250.000 pessetes per a les infraccions greus i possibilitat de retirada de la llicència de caça i inhabilitació per a obtenir-la per un període d'un any i un dia a tres anys.

c) Multa de 250.001 a 1.000.000 pessetes per a les infraccions molt greus i retirada de la llicència de caça i inhabilitació per a obtenir-la durant un període de tres anys i un dia a cinc anys.

Els infractors sancionats amb retirada de llicència de caça hauran de lliurar aquest document a la conselleria en un termini de 15 dies des de la notificació de la resolució. L'incompliment d'aquesta obligació podrà donar lloc a la imposició de multes coercitives segons el que preceptua aquesta llei.

2. Atenent al principi de proporcionalitat, en les infraccions greus i molt greus les sancions anteriors podran portar aparellada la suspensió o anul·lació de l'activitat cinegètica.

Aquesta suspensió o anul·lació podrà consistir en la declaració de vedat temporal; l'anul·lació del règim especial dels terrenys, del permís o matrícula del vedat o de l'autorització de granja cinegètica; la inhabilitació temporal per a comercialitzar peces de caça o la clausura de les instal·lacions (granges cinegètiques, centres de cria d'aus de falconeria o altres similars relacionades temàticament amb la caça) durant un període d'un a dos anys en les infraccions greus i de dos a cinc anys en les infraccions molt greus.

3. En els casos d'infraccions molt greus, en els de reincidència en la comissió d'infraccions greus per un mateix infractor, o en aquells supòsits en què, amb independència de la qualificació, la comissió de la infracció comporte l'execució de conductes perilloses contra la seguretat de les persones, el Govern Valencià podrà acordar elevar a l'autoritat competent de l'Administració General de l'Estat la sol·licitud de la retirada del permís, targeta o autorització de tinença d'armes, o la no-renovació d'aquesta. En qualsevol cas, la conselleria remetrà a la Delegació del Govern còpies de les resolucions fermes respectives, a l'efecte d'un adequat tràmit d'allò que s'ha indicat en l'article 97.2 del vigent Reglament d'Armes o referències equivalents en normes futures sobre la matèria.

Article 67

Graduació de les sancions

1. En l'aplicació de sancions, la conselleria observarà rigurosament el principi de proporcionalitat i tindrà en compte els següents criteris:

a) La intencionalitat.

b) La transcendència social i el dany efectivament causat als recursos cinegètics, a les espècies incloses en qualsevol dels catàlegs d'espècies amenaçades o als hàbitats.

CAPÍTULO II DE LAS SANCIONES

Artículo 66

Sanciones aplicables

1. Las infracciones tipificadas en la presente ley podrán ser sancionadas por las autoridades competentes con las sanciones siguientes:

a) Multa de 10.000 a 100.000 pesetas para las infracciones leves.

b) Multa de 100.001 a 250.000 pesetas para las infracciones graves y posibilidad de retirada de la licencia de caza e inhabilitación para obtenerla por un período de un año y un día a tres años.

c) Multa de 250.001 a 1.000.000 pesetas para las infracciones muy graves y retirada de la licencia de caza e inhabilitación para obtenerla durante un período de tres años y un día a cinco años.

Los infractores sancionados con retirada de licencia de caza deberán entregar tal documento a la conselleria en un plazo de 15 días desde la notificación de la resolución. El incumplimiento de esta obligación podrá dar lugar a la imposición de multas coercitivas según lo preceptuado en esta ley.

2. Atendiendo al principio de proporcionalidad, en las infracciones graves y muy graves las sanciones anteriores podrán llevar aparejada la suspensión o anulación de la actividad cinegética.

Dicha suspensión o anulación podrá consistir en la declaración de vedado temporal; la anulación del régimen especial de los terrenos, del permiso o matrícula del acotado o de la autorización de granja cinegética; la inhabilitación temporal para comercializar piezas de caza o la clausura de las instalaciones (granjas cinegéticas, centros de cría de aves de cetrería u otras similares relacionadas temáticamente con la caza) durante un período de uno a dos años en las infracciones graves y de dos a cinco años en las infracciones muy graves.

3. En los casos de infracciones muy graves, en los de reincidencia en la comisión de infracciones graves por un mismo infractor, o en aquellos supuestos en los que, con independencia de su calificación, la comisión de la infracción supusiera el desarrollo de conductas peligrosas contra la seguridad de las personas, el Gobierno Valenciano podrá acordar elevar a la autoridad competente de la Administración General del Estado la solicitud de la retirada del permiso, tarjeta o autorización de tenencia de armas, o su no renovación. En cualquier caso, la conselleria remitirá a la Delegación del Gobierno copias de las resoluciones firmes respectivas, a efectos de un adecuado trámite de lo indicado en el artículo 97.2 del vigente Reglamento de Armas o referencias equivalentes en normas futuras sobre la materia.

Artículo 67

Graduación de las sanciones

1. En la aplicación de sanciones, la conselleria observará rigurosamente el principio de proporcionalidad y tendrá en cuenta los siguientes criterios:

a) La intencionalidad.

b) La transcendencia social y el daño efectivamente causado a los recursos cinegéticos, a las especies incluidas en cualquiera de los catálogos de especies amenazadas o a los hábitats.

c) La reincidència, entenent per tal la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així haja sigut declarat per resolució ferma.

d) La situació de risc creada per a persones i béns.

e) L'ànim de lucre i la quantia del benefici obtingut.

f) El volum de mitjans il·lícits emprats, el de peces de caça cobrades, introduïdes o soltades.

g) Exercir un càrrec o funció que obliguen a fer complir els preceptes d'aquesta llei o major coneixement per raó de la professió i estudis.

h) La col·laboració de l'infractor en l'esclariment dels fets i en la restitució del bé protegit.

i) L'acumulació d'il·lícits en una mateixa conducta.

2. En els casos de reincidència simple, l'import de la sanció s'incrementarà en un cinquanta per cent de la quantia que corresponga, i si es reincideix més vegades, l'increment serà del cent per cent

Article 68

Indemnitzacions

1. Amb independència de les sancions que escaiguen, tot caçador està obligat a indemnitzar els danys i perjudicis que cause amb motiu de l'exercici de la caça amb infracció de lleis o reglaments, com també a la reposició de la situació alterada per aquest al seu estat originari.

2. En els supòsits de caça o captura il·legal d'espècies cinegètiques, s'haurà d'indemnitzar el titular del vedat per l'import del valor cinegètic de mercat de les peces caçades. Aquest import serà determinat en cada cas per la conselleria, atenent els barems de valoració reglamentàriament establits.

3. Si la quantia de la indemnització ha quedat determinada durant el procediment sancionador, la resolució de l'expedient sancionador d'aquest podrà declarar l'import d'aquella i les persones o entitats que han de percebre-la. Quan no concórreguen les circumstàncies anteriors, la indemnització pels danys i perjudicis causats es determinarà mitjançant el procediment complementari previst en l'article 22.2 del Reial Decret 1.398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora.

Article 69

Multes coercitives

Per a aconseguir el compliment de les resolucions adoptades i de conformitat amb el que disposa l'article 99 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, podran imposar-se multes reiterades per lapsos de temps no inferiors a un mes la quantia de les quals no excedirà en cada cas del vint per cent de la multa principal, amb el límit màxim de 100.000 pessetes per cada multa coercitiva.

Article 70

Actualització de les quanties de les multes

El Govern Valencià, oït el Consell de Caça de la Comunitat Valenciana, podrà actualitzar cada cinc anys la quantia de les multes per infraccions administratives, tenint en compte les variacions de l'índex de preus al consum.

c) La reincidencia, entendiendo por tal la comisión en el término de un año de más de una infracción de la misma naturaleza cuando así haya sido declarado por resolución firme.

d) La situación de riesgo creada para personas y bienes.

e) El ánimo de lucro y la cuantía del beneficio obtenido.

f) El volumen de medios ilícitos empleados, el de piezas de caza cobradas, introducidas o soltadas.

g) Ostentar cargo o función que obliguen a hacer cumplir los preceptos de esta ley o mayor conocimiento por razón de su profesión y estudios.

h) La colaboración del infractor en el esclarecimiento de los hechos y en la restitución del bien protegido.

i) La acumulación de ilícitos en una misma conducta.

2. En los casos de reincidencia simple, el importe de la sanción se incrementará en un cincuenta por ciento de la cuantía que correspondiera, y si se reincide más veces el incremento será del cien por cien

Artículo 68

Indemnizaciones

1. Con independencia de las sanciones que procedan, todo cazador está obligado a indemnizar los daños y perjuicios que cause con motivo del ejercicio de la caza con infracción de leyes o reglamentos, así como a la reposición de la situación alterada por el mismo a su estado originario.

2. En los supuestos de caza o captura ilegal de especies cinegéticas, deberá indemnizarse al titular del acotado por el importe del valor cinegético de mercado de las piezas cazadas. Dicho importe se determinará en cada caso por la conselleria, atendiendo a los baremos de valoración reglamentariamente establecidos.

3. Si la cuantía de la indemnización hubiese quedado determinada durante el procedimiento sancionador, la resolución del expediente sancionador del mismo podrá declarar el importe de aquella y las personas o entidades que deban percibirla. Cuando no concurren las circunstancias anteriores, la indemnización por los daños y perjuicios causados se determinará mediante el procedimiento complementario previsto en el artículo 22.2 del Real Decreto 1.398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

Artículo 69

Multas coercitivas

Para lograr el cumplimiento de las resoluciones adoptadas y de conformidad con lo dispuesto en el artículo 99 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, podrán imponerse multas reiteradas por lapsos de tiempo no inferiores a un mes cuya cuantía no excederá en cada caso del veinte por ciento de la multa principal, con el límite máximo de 100.000 pesetas por cada multa coercitiva.

Artículo 70

Actualización de las cuantías de las multas

El Gobierno Valenciano, oído el Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana, podrá actualizar cada cinco años la cuantía de las multas por infracciones administrativas, teniendo en cuenta las variaciones del índice de precios al consumo.

Article 71*Decomissos*

1. Tota infracció d'aquesta llei comportarà el decomís de la caça viva o morta que siga ocupada, independentment de la qualificació d'aquesta o no com a peça objecte de caça, com també el de les espècies catalogades agafades i el de tots els arts, els mitjans, els útils o els animals vius que hagen sigut utilitzats per a cometre la infracció.

2. En el cas d'ocupació o decomís de caça viva, l'agent denunciante alliberarà l'animal en el supòsit que complisca condicions per a ser reintegrat al medi natural, o el depositarà al lloc establert per la conselleria en el supòsit contrari. En aquest últim cas l'animal passarà a ser propietat de l'administració, que podrà cedir-lo a institucions de caràcter científic, conservacionista o protectores d'animals, depositar-lo en centres de recuperació, o, si escau, alliberar-lo en el medi natural, una vegada recuperat, si es tracta d'una espècie autòctona; el règim de propietat esmentat desapareix una vegada alliberat l'exemplar.

3. En el cas d'ocupació o decomís de caça morta útil per al consum o per a la investigació es lliurarà, mitjançant un rebut, al lloc que determine la conselleria.

Article 72*Retirada i devolució de les armes i mitjans*

1. L'agent denunciante retirarà les armes o els mitjans només en aquells casos en què hagen sigut usats per a cometre la presumpta infracció, i en donarà un rebut de la classe, la marca i el número i el quarter de la Guàrdia Civil on quedaran depositats.

2. La negativa al lliurament de l'arma o els mitjans, quan el presumpte infractor siga requerit per a fer-ho, donarà lloc a denúncia davant el jutjat competent a l'efecte previst en la legislació penal, i es tindrà com a circumstància agreujant en el procediment administratiu sancionador.

3. Les armes o els mitjans retirats si són de lícita tinença d'acord amb aquesta llei, seran tornats per algun dels següents procediments:

a) De forma gratuïta quan la resolució recaiguda en l'expedient fóra absolutòria o es procedisca al sobreseïment d'aquest.

b) Gratuïtament, per disposició expressa de l'instructor del expedient en el supòsit d'infracció lleu.

c) Previ rescat en la quantia establida, quan s'hagen fet efectives o avalades la sanció i indemnització imposades en els supòsits d'infracció greu o molt greu. No obstant això, l'instructor de l'expedient podrà acordar, una vegada dictada la proposta de sanció, la devolució de l'arma si el presumpte infractor presenta un aval bancari que garantisca l'import total de la sanció i les indemnitzacions proposades.

d) En el supòsit d'ocupació de gossos, reclams vius, o animals utilitzats com a mitjà de caça la tinença dels quals estiga autoritzada, podran quedar en depòsit del denunciante després del pagament previ d'una quantitat en concepte de rescat. Quan es tracte de fauna silvestre i quede en mans de l'administració, serà d'aplicació, a més a més de la quantitat indicada, la taxa establida l'efecte en la Llei de la Generalitat Valenciana 12/1997, de 23 de desembre, de Taxes.

4. A les armes decomissades se'ls donarà la destinació establida en la legislació de l'Estat en la matèria.

5. Quan els mitjans i els arts utilitzats per a cometre la

Artículo 71*Decomisos*

1. Toda infracción a esta ley llevará consigo el decomiso de la caza viva o muerta que fuera ocupada, independientemente de su calificación o no como pieza objeto de caza, así como el de las especies catalogadas aprehendidas y el de cuantos artes, medios, útiles o animales vivos hayan sido utilizados para cometer la infracción.

2. En el caso de ocupación o comiso de caza viva, el agente denunciante liberará al animal en el supuesto de que cumpla condiciones para ser reintegrado al medio natural, o lo depositará en el lugar establecido por la conselleria en el supuesto contrario. En este último caso el animal pasará a ser propiedad de la administración, que podrá cederlo a instituciones de carácter científico, conservacionista o protectoras de animales, depositarlo en centros de recuperación, o, en su caso, liberarlo en el medio natural, una vez recuperado, si se trata de una especie autóctona; el régimen de propiedad citado desaparece una vez liberado el ejemplar.

3. En el caso de ocupación o comiso de caza muerta útil para el consumo o para la investigación se entregará, mediante recibo, en el lugar que se determine por la conselleria.

Artículo 72*Retirada y devolución de las armas y medios*

1. El agente denunciante procederá a la retirada de las armas o medios sólo en aquellos casos en que hayan sido usados para cometer la presunta infracción, dando recibo de su clase, marca y número y puesto de la Guardia Civil donde quedarán depositados.

2. La negativa a la entrega del arma o medios, cuando el presunto infractor sea requerido para ello, dará lugar a denuncia ante el juzgado competente a los efectos previstos en la legislación penal, y se tendrá como circunstancia agravante en el procedimiento administrativo sancionador.

3. Las armas o medios retirados si son de lícita tenencia conforme a esta ley, serán devueltas por alguno de los siguientes procedimientos:

a) De forma gratuita cuando la resolución recaída en el expediente fuera absolutoria o se proceda al sobreseimiento de éste.

b) Gratuitamente, por disposición expresa del instructor del expediente en el supuesto de infracción leve.

c) Previo rescate en la cuantía establecida, cuando se hayan hecho efectivas o avaladas la sanción e indemnización impuestas en los supuestos de infracción grave o muy grave. No obstante el instructor del expediente podrá acordar, una vez dictada la propuesta de sanción, la devolución del arma si el presunto infractor presenta aval bancario que garantice el importe total de la sanción e indemnizaciones propuestas.

d) En el supuesto de ocupación de perros, reclamos vivos, o animales utilizados como medio de caza, cuya tenencia esté autorizada, podrán quedar en depósito del denunciante previo abono de una cantidad en concepto de rescate. Cuando se trate de fauna silvestre y quede en manos de la administración, será de aplicación, además de la cantidad indicada, la tasa establecida al efecto en la Ley de la Generalitat Valenciana 12/1997, de 23 de diciembre, de Tasas.

4. A las armas decomisadas se les dará el destino establecido en la legislación del Estado en la materia.

5. Cuando los medios y artes utilizados para cometer la in-

infracció siguen d'ús il·legal, aquests seran destruïts una vegada hagen servit com a prova de la denúncia i la resolució de l'expedient siga ferma; els altres mitjans materials no rescatats seran alienats o destruïts. En tots els casos, la conselleria podrà decidir que, en comptes de l'alienació o destrucció, es destinen a usos científics, educatius, conservacionistes o d'interés social.

CAPÍTOL III

DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 73

Procediment sancionador

En la tramitació dels expedients sancionadors en matèria de caça s'estarà a allò que disposa el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i normativa de desenvolupament.

Article 74

Anul·lació de llicències

1. La llicència de caça podrà ser anul·lada com a conseqüència d'expedient sancionador, en els supòsits establits en l'aquesta llei.

En aquests casos, el titular de la llicència haurà de lliurar el document acreditatiu i abstenir-se de sol·licitar-ne una nova, mentre dure la inhabilitació.

2. Cautelàrment, la conselleria podrà suspendre la llicència en incoar-se un expedient sancionador per falta greu o molt greu.

Article 75

De la competència

1. La competència per a iniciar els expedients sancionadors per les infraccions previstes en aquesta llei correspondrà:

a) Als directors territorials de la conselleria, en el supòsit d'infraccions lleus i greus.

b) Al director general amb competència en matèria de caça per a les infraccions molt greus.

2. La competència per a la imposició de les sancions a què es refereix aquesta llei correspondrà:

a) Als directors territorials de la conselleria en les infraccions qualificades com a lleus.

b) Al director general competent en matèria de caça de la conselleria en les infraccions qualificades com a greus.

c) Al conseller en les infraccions qualificades com a molt greus.

CAPÍTOL IV

Article 76

Del registre d'infractors

1. Es crea el Registre d'Infractors de Caça de la Comunitat Valenciana, en el qual s'inscriuran d'ofici tots els qui hagen sigut sancionats per resolució administrativa ferma.

fracción sean de uso ilegal, éstos serán destruidos una vez hayan servido como prueba de la denuncia y la resolución del expediente sea firme; los demás medios materiales no rescatados serán enajenados o destruidos. En todos los casos, la conselleria podrá decidir que, en vez de la enajenación o destrucción, se proceda a su destino para usos científicos, educativos, conservacionistas o de interés social.

CAPÍTULO III

DEL PROCEDIMIENTO SANCIONADOR

Artículo 73

Procedimiento sancionador

En la tramitación de los expedientes sancionadores en materia de caza se estará a lo dispuesto en el título IX de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común y normativa de desarrollo.

Artículo 74

Anulación de licencias

1. La licencia de caza podrá ser anulada como consecuencia de expediente sancionador, en los supuestos establecidos en la presente ley.

En estos casos, el titular de la licencia deberá entregar el documento acreditativo y abstenerse de solicitar una nueva, en tanto dure la inhabilitación.

2. Cautelariamente, la conselleria podrá suspender la licencia al incoarse un expediente sancionador por falta grave o muy grave.

Artículo 75

De la competencia

1. La competencia para iniciar los expedientes sancionadores por las infracciones previstas en esta ley correspondrá:

a) A los directores territoriales de la conselleria, en el supuesto de infracciones leves y graves.

b) Al director general con competencia en materia de caza para las infracciones muy graves.

2. La competencia para la imposición de las sanciones a que se refiere la presente ley corresponderá:

a) A los directores territoriales de la conselleria en las infracciones calificadas como leves.

b) Al director general competente en materia de caza de la conselleria en las infracciones calificadas como graves.

c) Al conseller en las infracciones calificadas como muy graves.

CAPÍTULO IV

Artículo 76

Del registro de infractores

1. Se crea el Registro de Infractores de Caza de la Comunidad Valenciana, en el que se inscribirán de oficio todos los que hayan sido sancionados por resolución administrativa firme.

En el registre hauran de figurar, almenys, les dades del denunciador, el tipus d'infraacció i la qualificació d'aquesta, la data de la resolució sancionadora, les sancions imposades i altres mesures adoptades.

2. Les inscripcions i variacions que es produïsquen en el registre seran remeses al Registre Nacional d'Infractors de Caça i Pesca.

3. Els infractors que hagen extingit la seua responsabilitat tindran dret a la cancel·lació dels seus antecedents i a ser donats de baixa d'ofici en el Registre d'Infractors de Caça de la Comunitat Valenciana, una vegada transcorregut el termini previst en aquesta llei sobre reincidència.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Als vedats esportius de caça els serà d'aplicació una bonificació del cinquanta per cent en les taxes i altres gravàmens l'exacció de les quals derive de l'aplicació d'aquesta llei.

Segona

A l'entrada en vigor d'aquesta llei, els refugis nacionals de caça i els refugis de caça existents a la Comunitat Valenciana passaran a denominar-se refugis de fauna.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

En el termini de tres anys, els terrenys vedats preexistents hauran d'adaptar-se a allò que s'ha disposat en el títol VI d'aquesta llei. Transcorregut aquest termini seran donats de baixa si no han efectuat aquesta adaptació.

Segona

1. Per a l'obtenció de la llicència de caça no caldrà la superació de les proves d'aptitud a què es refereix l'article 8 de la llei a aquells que acrediten haver estat en possessió de la llicència de caça els últims cinc anys ja siga a la Comunitat Valenciana o a d'altres comunitats autònomes, o, països de la Unió Europea.

2. Les proves d'aptitud per a l'obtenció de la llicència de caça seran exigibles a partir del segon any de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

Aquells vedats de caça d'aus aquàtiques que a l'entrada en vigor d'aquesta llei tinguen superfícies inferiors a 100 hectàrees, continuaran com a tals vedats i amb els mateixos drets fins a la seua dissolució.

Quarta

Els menors de 16 anys que a l'entrada en vigor d'aquesta llei tinguen la llicència de caça de la Comunitat Valenciana, en exercici dels drets que els conferia la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de Caça, podran continuar exercint l'activitat

En el registro deberán figurar, al menos, los datos del denunciado, el tipo de infracción y su calificación, la fecha de la resolución sancionadora, las sanciones impuestas y otras medidas adoptadas.

2. Las inscripciones y variaciones que se produzcan en el registro serán remitidas al Registro Nacional de Infractores de Caza y Pesca.

3. Los infractores que hayan extinguido su responsabilidad tendrán derecho a la cancelación de sus antecedentes y a ser dados de baja de oficio en el Registro de Infractores de Caza de la Comunidad Valenciana, una vez transcurrido el plazo previsto en esta ley sobre reincidencia.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

A los cotos deportivos de caza les será de aplicación una bonificación del cincuenta por ciento en las tasas y demás gravámenes cuya exacción derive de la aplicación de la presente ley.

Segunda

A la entrada en vigor de la presente ley, los refugios nacionales de caza y los refugios de caza existentes en la Comunidad Valenciana pasarán a denominarse refugios de fauna.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

En el plazo de tres años, los terrenos acotados preexistentes deberán adaptarse a lo dispuesto en el título VI de esta ley. Transcurrido dicho plazo serán dados de baja si no hubiesen procedido a tal adaptación.

Segunda

1. Para la obtención de la licencia de caza no será necesaria la superación de las pruebas de aptitud a que se refiere el artículo 8 de la ley a quienes acrediten haber estado en posesión de la licencia de caza los últimos cinco años ya sea en la Comunidad Valenciana o de otras comunidades autónomas, o, países de la Unión Europea.

2. Las pruebas de aptitud para la obtención de la licencia de caza serán exigibles a partir del segundo año de la publicación de esta ley en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

Aquellos cotos de caza de aves acuáticas que a la entrada en vigor de esta ley tengan superficies inferiores a 100 hectáreas, continuarán como tales acotados y con los mismos derechos hasta su disolución.

Cuarta

Los menores de 16 años que a la entrada en vigor de esta ley poseyeran la licencia de caza de la Comunidad Valenciana, en ejercicio de los derechos que les confería la Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza, podrán continuar ejerciendo

cinègètica fins arribar a aquesta edat. En tot cas, sí que els serà d'aplicació a l'entrada en vigor d'aquesta llei, si no estan emancipats, allò que preveu l'article 6.2.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen o contradiguen el que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

En el termini màxim d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la conselleria competent elevarà al Govern Valencià per a la seua aprovació el reglament per al desenvolupament i l'aplicació d'aquesta llei. Prèviament, en el termini de 6 mesos, haurà de haver-se proposat, per a la seua aprovació, la normativa relativa a la constitució i el funcionament del Consell de Caça de la Comunitat Valenciana.

Segona

En el termini màxim d'un any, la conselleria competent elevarà al Govern Valencià, per a la seua aprovació, els reglaments específics per a la pràctica de la falconeria i la caça d'aus fringíl·lides amb xarxa per a cant, i de tords amb parany.

Tercera

Després de l'audiència prèvia a les entitats i organismes amb competència en la matèria i la resta d'interessats, en el termini d'un any la conselleria elevarà al Govern Valencià un pla, per a la seua aprovació per decret, destinat a evitar el saturnisme a les zones humides.

Quarta

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

4. Proposicions no de llei i altres proposicions.

Proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre l'adjudicació de quinze emissores de FM. Correcció d'errades.

En el *Boletí Oficial de les Corts Valencianes* número 307 de 4 de febrer de 1999, en la Proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre l'adjudicació de quinze emissores de FM, cal afegir el text següent:

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Pasqual Mollà i Martínez, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds, a l'ampara del que disposa l'article 50 i següents del RCV, proposa al Ple de les Corts Va-

la actividad cinegética hasta alcanzar dicha edad. En todo caso, sí les será de aplicación a la entrada en vigor de esta ley, si no están emancipados, lo previsto en su artículo 6.2.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan o contradigan lo dispuesto en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

En el plazo máximo de un año, desde la entrada en vigor de esta ley, la conselleria competente elevará al Gobierno Valenciano para su aprobación el reglamento para el desarrollo y aplicación de esta ley. Previamente, en el plazo de 6 meses, deberá haberse propuesto, para su aprobación, la normativa relativa a la constitución y funcionamiento del Consejo de Caza de la Comunidad Valenciana.

Segunda

En el plazo máximo de un año, la conselleria competente elevará al Gobierno Valenciano, para su aprobación, los reglamentos específicos, para la práctica de la cetrería y la caza de aves fringílidas con red para canto, y de zorzales con parany.

Tercera

Prevía audiencia de las entidades y organismos con competencia en la materia y demás interesados, en el plazo de un año la conselleria elevará al Gobierno Valenciano un plan, para su aprobación por decreto, destinado a evitar el plumbismo en las zonas húmedas.

Cuarta

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN

4. Propositiones no de ley y otras propositiones.

Propuesta de creación de una Comisión de investigación sobre la adjudicación de quince emisoras de FM. Corrección de errores.

En el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas* número 307 de 4 de febrero de 1999, en la Propuesta de creación de una comisión de investigación sobre la adjudicación de quince emisoras de FM, hay que añadir el siguiente texto:

A LA MESA DE LAS CORTES VALENCIANAS

Pasqual Mollà i Martínez, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds, al amparo de lo dispuesto en el artículo 50 y siguientes del RCV, propone al Ple-